Ketabton.com

وروستی ارمان

ناول

رفیع الله روشن

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستی ارمان

(ناول)

لیکوال:

رفیع الله روښن

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: وروستی ارمان

لیکـــوال: رفیع الله روشن

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحريك، فرهنګي څانګه

وېـبپـاڼـه: www.melitahrik.com

کمپوز: لیکوال

ډیزایـن: فداحسین

پښتی ډیزاین: فیاض حمید

چاپوار: دویم

لیکوال د خپرونو لړ: (۶)

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحريك د خپرونو لړ: (۱۰۶)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ټولو هغو ناول لیکونکو ته چې د ناول لوستلو او ښکلیو الفاظو او تورو یې ماته هم د ناول په نامه دیوه جونګ د لیکلو ځواک راکړ او خپلې سپوږمۍ ته چې د خپلې مینې د نړۍ په رڼا اسمان کې له ستورو یې راته قندیلونه جوړول له خیال سره غاړې وبستم او د غه ناول یې تاسو لپاره را باندې اماده کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحريك يادښت

د افغانستان ملي تحريك د (۱۳۹۳ ل) کال په پيل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهير کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل ديني، علمي، ادبي او ټولنيز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحريك دا ژمنه د ياد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د يوې پرتمينې غونډې په ترڅ کې يې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحريك په ياده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهير کې به انشاء الله د خداى (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبيعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زيات زيار او زحمت ته اړتيا لري، خو ملي تحريك ټينګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحريك هيله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحريك له ټولو هغو ليکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندويانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهير کې يې يو بل سره مرسته او ملګرتيا کړې او دا فرهنګي بهير يې بريالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور ودانې ورته وايي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هيله

د افغانستان ملي تحريك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوټکي

دهغه ستر ذات په سپېڅلي نامه چې دنيا ، اخرت ،ځمکه او اسمانونه يې پيدا کړل اوبيايې ددې لويې ځمکې پرمخ پر ټولو مخلوقاتو انسان مقدم او بهتر وګرځاوه.

قدرمنو او زړه ته راتېرو لوستونکيو ،پوهېږم په هره برخه کې چې وي يوه کرښه ليکل هم ډېر غټ زړه، پوره جرئت اولوی استعداد اوپوهې ته ضرورت لري،زه استعداد او پوهه نلرم بلکې زړه او جرئت مې کړی دی،چې ديوڅه د ليکلو لپاره مې قلم په زحمت کړی ،هېڅ زړه نشم کولای چې ستاسو په لاسونه کې د ورستي ارمان ناول باندې يوه کرښه هم وکاږم ځکه چې په خپله مې ليکلی،حتی له بلې ژبې مې هم ندی ژباړلی او زه کله هم په خپله ليکنه نظر نشم ورکولی، خوږو وروڼو اوخويندو پوهېږم تاسو به تردې وړاندې هم ډېر ناولونه ،لنډې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسې اوداستانونه لوستي وي، ډېرخوند به مو ورځنې اخستی وي اوډېربه یې له ځانه سره اخستي یاست ،ځکه چې ډېر ناولونه په خورا مهارت لیکل شوي وي، دالفاظوښکلاپکې دومره ډېره وي چې ببخي لوستونکی یوې بلې دنیاته بیایي،دا خبره ځکه کوم چې زه پخپله دناول او کیسو ډېر مینه وال یم.

زه تاسوته دانه وایم چې ورستی ارمان ناول ددې لپاره ولولۍ چې ډېرخوندور دی اویا هم په ډېره خوږه کیسه راڅرخي مګردا درته وایم چې تاسو ورستی ارمان زما دځان سترې کولو زحمت وبستلواو شپو رڼو سبا کولو ارزیابي کولو لپاره ولولۍ او ارزونه یې وکړئ چې په دې ارزي او کنه؟ ستاسو لپاره همدومره او په اخر کې دا په ځان فرض ګڼم چې د سپین زر میلاد کمپیوټري مطبعې له رئیس ښاغلي وحیدالله مایار څخه دزړه له تله مننه وکړم چې دورستي ارمان دچاپ لګښت یې په غاړه واخیست او ستاسو ترلاسونو یې در ورسوه.

دهېواد د ابادۍ او تاسوټولو ته د ښه ژوند په هیله

رفیع الله روشن

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیل:

دملک ښېر په اولادونوکې اکرام دخبرې هلک و ، هغه له کوچنیوالي زیرک او ُپرکاره هلک وو ،له زده کړو سره یې بې کچې مینه وه ،

دعمر په لحاظ کوچنی وو خو دتجربې او فکر په لحاظ سم بابا و ،په کلي کور کې په ټولو ډېر ګران وپه کروندوکې چې به چا ولید نو کوچنی بزګر یې باله،داچې په کور کې یې له مورسره په کارونوکې برخه اخسته اکرام لومړی شخص وو چې په اخلاص او دیوې لور پشان یې دهغې لاسنیوی کاوه،دکلي نجونو به ورته اشپز ویلې،همداچې وبه یې لیده دشوخۍ په ډول به یې پرې غږ وکړ،نن دې څه پاخه کړیدي؟

په دې سره به اکرام غوسه کېده ،نجونوته به یې بدې ردې ویلې،ورته ویل به یې شرمېږي نه چې داسې وایۍ؟ خو هغو شوخو جنکیوبه هم دده له غوسې او خبرو خوند اخست.

یو وخت اکرام دکلي له څو نورو هلکانوسره له خپل ولایت څخه سلګونه کیلو متره لرې یوه بل ولایت ته دمزدورۍ لپاره ولاړ، که څه هم پلار او کورنۍ یې نه پرېښوده ،خوبیاهم ولاړ،هغه ولایت داسې و چې ډېرې ولسوالۍ یې له مخالفینوسره وې،همدالامل وو چې دژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

داړتیا ور ډېروشیانو ته په اسانۍ سره لاسرسی نه پیداکېده،خصوصاً صحي اسانتیاوې،په هغه ځای کې به ډاکتر یوناروغ ته،یوه پیچکاري په پنځوس افغانۍ تېروله،یوسیرم په سل اویو عادي پانسمان یې په ۳۰۰افغانۍ کاوه،داچې اکرام ته د پیچکارۍ ،سیرم تېرولو اوپانسمان چل یاد وو او په کلي کې یې ډېرو ناروغانوسره دډاکترانوله هدایت وروسته په یادو ضروریاتوکې مرسته کړېوه، یوه ورځ ورته یو ناروغ چې اقتصادي وضع یې هم ښه نه وه،دډاکترانو له ظلمونو سر وټاکوه، اکرام ورته وویل له دې وروسته، ډاکترته ورنشې،زه درته پیچکارۍ کوم،ناروغ همداسې وکړل،څو پیچکارۍ چې اکرام ورته کړې وې،نو ناروغ په خپل کلي کور کې ویلي وو چې دلته یو هلک دی په ډاکترۍ پوهېږي،خو مزدورۍ ته راغلی دی.

له دې وروسته به ډېرناروغان چې پخوانی ناروغ سلیم به یې مخکې راروان وو ،داکرام خواته د پیچکارۍ یاپانسمان لپاره راتلل.

اخر داشو چې اکرم په هغه ځای کې په کوچني ډاکتر مشهور شو ،بیابه خلکو کاراومزدورۍ ته نه پرېښود ،ورته ویل یې چې ستا ملګري دخپلې مزدورۍ څومره حق الزحمه اخلي،مورږ تاته دهغې دوه برابره درکوو ،ته به کارنکوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې سره به د اکرام ورسره تللیو ټولو ملګرو رخه کوله او تل به ورته قهرجن ول.

کله چې له هغه ځای څخه بېرته خپل کورته تلل نو د کلي مشرانو ورته وویل: کوچنی ډاکټرصاحب !که ستا ملګري نه خوا بدي کېږي نو ته له دې ځایه مه ځه، تا ته موږ دلته ډېرې اسانتیاوې برابروو ،څنګه چې هغه خلک دځایي ډاکټرانو څخه ډېر تنګ شوي وواو ټول یې د پلې پړق ته کېنولي وو نو ټولو اکرام ته همدا خبره کوله،خو اکرام او ملګرو یې نه ورسره منله ځکه هغه ولایت ډېر ناامنه وو ،هره ورځ به دوه درې مړي ددوی په شا وخوا کې موندل کېدل.

د اکرام له کلي په تګ له خپلې کورنۍ څخه نور خلک ډېر خفه وو ، کله چې له مزدورۍ راوګرځېدل، په کابل کې ورته یوه دنده پیدا شوه ،چې دی ډېر ورسره خوشحاله و ،اوس دهغه په کور کې کوچنۍ خویندې دومره را لویې شوې وې چې د اکرام پرځای یې دمور له لاسونو لاندې اوږې ورکولې او دکور کارونه یې ورسره سمبالول.

همدارنګه ترده کشرانو وروڼویې له پلار سره سمه همکاري کوله،دی به په میاشت کې یوځل کورته راته،درې څلور ورځې به یې له کورنۍ او ملګروسره تېرې کړې،بېرته به ولاړ.

یوه شپه لس بجې له دندې کورته راغی،دژمي موسم و هوا ډېره یخه وه، چې راورسېد یوا ځې مور یې ویښه وه اودخپل ځوی دراتللو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې دانګړ دروازې ته کتل،اکرام یې ولید ، چې حوېلۍ ته راننوت،دخدای پاک شکر یې اداکړ،ورپورته شوه،سترې مشي اوښه راغلاست یې ورته وویل ،موریې دډوډۍ او چایو ورته وویل،خو اکرام انکار وکړ.

نه مورجانې ! نه یې خورم،ستړی شوی یم خوب راځي،جنګۍ هم ویدې دي،نو پرې یې ږده چې خوب وکړي،زه وږی نه یم،ته هم استراحت وکړه،چې ډېره ناوخته ده،دواړه دخوب ځایونوته ولاړل،سهار د کورنۍ ټول غړي لوی او واړه د چای څښلو په خاطر په یوه دسترخوان سره راټول شول،داچې اکرام دشپې ناوخته راغلی وو ،نو کوچني ماشومان ټول ویده وو ،په همدې خاطر سهار ټول ورنه را تاو ول، دی یې د مور څنګ ته ناست و،لایې کاسې ته لاس ور اوږود کړی نه وو چې په جېب کې یې موبایل وشرنګېد ،دزنګ له راتللو سره یې مور ورته وکتل،په ترخه موسکا یې وویل:

زویه !یوخوستاملګري هم سم پېریان دي،دمه دې لا جوړه نده،بیایې درپسې زنګونه سرکړل، موبایل یې ورنه کش کړ،بس چې هرڅوک وي خپل کاربه کوي، خپل چای دې نوش جان وسکه، دوی دوی بېکاره دي.

خوداچې شمېره نوې وه او وېې نه پېژندله، ورته یې وویل، مورې ! کوم بل څوک به وي،کاربه یې راسره وي، زما کوم ملګری ندی څکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغوی ټولو شمېرې له ماسره ثبت دي، خو داشمېره بې نومه اونا اشنا ده، موبایل یې ورکړ،ماشومانوته یې وویل غلي شئ، چې اواز واورم، زنګ ډېر اوږد شو، نور دبندېدوپه حا ل کې وو چې د تائید تنۍ یې کېکاږله،دهغه عادت و چې چاته به یې زنګ واهه اوکه بل چابه ورته زنګ ووهه نو دخبرو پیل به یې ورسره په سلام کاوه،ډېری خلک دي چې دفون کولو په وخت کې (هلو،بلې،اورې اویانوراصطلاحات کاروي ،نویې سلام اداکړ،له هغې خوایې ډېرټیټ ،کمزوی اوزړه نازړه اواز ترغوږه شو،(سلام شماکی هستین؟)اواز دنجلۍ وو،په دري یې خبرې کولې، ځواب یې ورکړ زنګ تا وهلی دی باید چې ته ځان راوپېژني،کله یې د مور، پلار او کورنۍ دنورو غړیو په مخ کې له نجلۍ سره په موبایل خبرې هم نه وې کړې،لکه د لارورکي پشان یې اخوا دېخواکتل،خودا ښه ووچې خدای یې پرده وکړه اړیکه پرې شوه،ده هم سرپسې ونه ګرځاوه فکر یې وکړ شمېره به یې غلطه کړې وي، لس پنځلس دقیقې وروسته بیا زنګ راغی هماغه شمېره وه، اوس یې نو چای څښلی وو، ښه یې اشتها صافه وه،له کوټې ووت له حویلې دباندې یې ځواب ورکړ، خو نجلۍ بیا خپله لومړۍ خبره تکرار کړه،چې ته څوک یې او زما شمېره دې له کومه کړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ته يې خبرې دمسخروپشان ښکاره شوې،ورغبرګه يې کړه،داچې زه څوک يم، وروستۍ خبره ده،خوته ځان ځکه راوپېژنه چې زنګ دې وهلی دی.

نجلۍ وويل چالاکي مکوه،سم حال راته ووايه، چې شمېره دې له کومه کړې، ځکه چې له دې شمېرې نه دشپې په لس بجو زماموبايل ته زنګ راغلی وو خوداچې زه ويده وم اونه وم پرې پوهه شوې ځواب مې ندی درکړی،دنجلۍ خبروته يې زړه تنګ شو ورته يې وويل:

وګوره که ته غواړې چې خپل ساعت تېر کړې نو کوم بل چاته زنګ ووهه او ما مه چېړه، خو نجلۍ په خپلو خبرې کې جدي ښکارېده، قسم يې ورته وکړ چې همداسې ده ،لکه څرنګه چې مې وويل،خو اکرام ځکه نه شوای منلی چې زنګ يې ورته نه وو وهلی اونه يې له نن څخه مخکې داشمېره پېژندله، داځل يې خبرې په همدې کشمکش کې تر پنځلسو دقيقو واوښتې، اجازه يې ترې واخسته ،خو ژمنه يې ورکړه چې زه بيادرته فون کوم.

دفون له بندولوسره سوچنو کې سر شو،ای خدايه!دابه څوک وي،ايايه رښتياهم همداسې ده لکه دايې چې وايي؟بيابه يې وويل هسې نه چې ددفترکومه همکاره مې وي ،يامې په خپلوانوکې کومه يوه نه وي او غواړي به چې ماوازمايي ،چې څومره له نجونوسره خبرې کول غواړم دفون له لياري اوپه دې ويروس ترکومې کچې ککړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم،له ژمنې سره سم یې زنګ ووهه ورته،خبرې یې بیاهم په پخوانۍ موضوع څرخېدې،اخر یې ورته وویل یوځل خو دې ځان راو پېژنه چې څوک یې،دکوم ځای یې،متعلم یې،محصل یې اوکه کومه دنده لرې؟

ځان یې په تمامه ورته معرفي کړ،له دې وروسته،هغې هم ځان وروپېژانده،نوم یې ورته مریم وښود،ویل یې چې په ننګرهار کې ژوند کوي اوپه یوه ولسوالۍ کې دنجونو لېسه کې د۱۲م ټولګي زده کوونکې ده،پلار یې نظامي دنده لري.

اکرام له دې مخکې هم په مبایل او مخامخ له ډېرو نجونوسره خبرې کړې وي،لکه په دفتر کې له همکارانو سره،په کورسونوکې له همصنفیانوسره اوهمدارنګه په ډېرو ورکشاپونوکې،خوکله یې هم له کومې نجلۍ سره په داسې دلچسپۍ اوخوږه لهجه خبرې نه وې کړې، خوددې په خبروکې یوډول عجز،سپېڅلتیا او له اخلاقي فساد څخه پاکوالی ورته ښکاره شو،احساس یې ورته دروند معلومېده.

هغې به اکرام ته ویل چې اواز دې ډېر راته اشنامعلومېږي،په یو افغاني ټلویزیون کې یې دیوژورنالېست نوم یې ورته واخست چې ستا اودهغه اواز کټ مټ یوشان دی،هغه ورته وویل شاید همداسې به وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دځه وخت په تېرېدوسره يې دومره له اواز سره اموخته شو چې که ډېرکله به يې ورسره خبرې ونکړې نو داسې به و لکه ډېريولوشي چې يې ورک کړی وي.

دنجلۍ لخوادورکړل شويو معلوماتو له مخې يې ورپسې پلټنې پيل کړې،دهغه زړه اوس هم سره له دومره مينې اوبار بار خبروکولو پرې غل وو ،هېڅ ارام نه ورته،ويل يې هسې نه چې دې نجلۍ کوم چل راته جوړ کړی وي اوکوم کار راته ونه ګوري.

اخر داشو چې دنجلۍ کورنۍ يې ديوملګري په مرسته پيداکړه، اوټول معلومات يې په لاس راوړل،دهغې دپلار،ورونو ترونواو نوروخپلوانو نومونه يې يادکړل.

يوه ورځ يې خبرې کولې چې نابېره يې دهغې دورور نوم له خولې ووته،له دې سره دنجلۍ ستونی بند شو، په وارخطايۍ يې وپوښتل هغه څه پېژنې؟ده ژر ځان ناجانه کړ،هوهغه خو زماملګری دی همکار مې دی،ډېرښه هلک دی،خوهغې مکمل باور لاره چې اکرام دهغې ورور ښودلی دی نه کوم بل څوک،نويې ورته وويل:ماله اول نه فکر کاوه چې ته به موږ پېژنې او زموږکوم نژدې خپلوان يې،بس دی نور زه لتاسره خبرې نه کوم اوهيله کوم راځه چې يوبل هېرکړو، هغه ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورګوه مریم ! زه نه ستاله خبروسره ډېره دلچسپي لرم اونه ستا په هېرولو کې کومه ستونزه نه لرم،مګر مالا تر اوسه ستا کور، پلار، ورورنه اونور څوک ندلي ليدلې خوکه وغواړم ډېر ژر يې موندلای شم،ورته يې وويل ځکه چې زه يو ژورنالېست يم، اوپه هر ډول چې وي ستاپه اړه کره معلومات په لاس راوړلی شم، خوهغې ويل داچې زه اوته خبرې کوو نوبه څوک هم نه خبرېږي،نه ستاکورنۍ اونه هم زما.

اکرام ورته وويل: که چېرې تاته ستونزې جوړېږي نو ښه ده چې له خبرو کولو ډډه وکړې خو زما لخوا بېغمه شه.

اکرام مريم ته داخبره دومره په کلکه وکړه خو له خپل زړه خبر نه و چې زړه يې څه وايي اوس هغه دومره له مريم سره بلد شوی و، چې که چېرې د يوښکلي نجلۍ مثال راوړي نو دا پکې ناليدلې يادوي داکرام زړه داګواهي ورکوي چې هغه هم زماپشان ده،اوتل غواړي چې خبرې راسره وکړي، له نژدې راسره وګوري خو د پښتو اوپښتنو ځينو رسمونو او بنديزونو له امله يې قسمت ياري نه کوي.

يوه ورځ وه چې مريم ورته وويل داچې زه اوس تادخپل زړه يوه برخه بولم او هېڅ خبره له تا نه شم پټولی نو غواړم يو حقيقت درته ووايم.

داکرام په زړه دډار ساړه ننوتل،فون يې غوږ ته ښه نږدې کړ،يوخوهغې تل په ډېر ټيټ اواز خبرې کولې چې هېڅ نه اورېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدي ،هغه داچې تراوسه ماله تاسره کومې خبرې کړې یواځې یوه خبره مې درته صحیح نده کړې نورې زه دخدای په نوم قسم کوم چې ټولې رښتیا اوسمې دي،که راته غوصه کېږي نه ،نو درته وایم یې،خواول ژمنه غواړم چې غوصه به نه راته کوې.

-ښه سمه ده وو ایه څه دي؟

-هغه داچې زمانوم مریم نده ! !

داکرام سر ورباندې وچورلېد ،په فکر یې بوج راغی،د اوربدوزغم یې نه لاره،دڅوشېبولپاره غلی شو هغې ورباندې نارې کولې خو دی چپ و ،په پنځو میاشتوکې لومړی ځل وو چې غوصه یې ورته راغله په ډېرې غوصې سره یې ورته وویل،داکوم حماقت دی چې ته یې کوې؟

بېرته یې ورغبرګه کړه هیله کوم،اکرامه !ګوره اول مې درته وویل چې غوصه به نه راباندې کوې، زه ستاله غوصې ډېره وېرېږم،ته خوغوږ شه چې څه درته وایم،خواکرام چې خپله غوصه یې نه شوه کنټرول کولای ورته وویل بس دی نورهېڅ نه غواړم ستاله خولې یې واورم همدومره بس دی اوکفایت کوي،له نن نه اخواستالپاره اکرام دتل لپاره مړ شو ،خوهغې ویل هیله کوم،اکرامه داته څه وایي څومره ژر د ژوند او مرګ فیصلې کوې داخو شکر دی چې ته دمرګ ملکه نه یې کنه تاخوبه د نیا ټول ساکښان لا ډیر پخوا وژلي وای او اوس به دنیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هېڅ هم نه وای پاتې، فون بندنکړې قسم یې ورکړ،چې مبایل وربانديې قطع نکړي.

اکرام ورته وویل ښه نو ژروایه چې نوم دې څه دی،خودې بیاورته وویل چې نه اوس نه اوهیله کوم ته مې مجبوره کوه هم مه،ځکه چې زه یې پخپله درته وایم،انشاء الله ډېر ژر،په همدې خبره یې فون وربانديې بندکړ،قهر یې شېبه په شېبه زیاتېده، ځانته هم قهرجن شو،چې زه ولې دومره خوشباوره یم،ماخوله مریم څخه هېڅ خبره پټه نکړه،نوبیاولې دې لماسره دومره لویه دوکه وکړه،فکر یې بدلون پیل کړ،په خپلوټولوباورونو بې باوره کېده،دزړه دګرمایش ستنې یې مخ په ښکته حرکت وکړ،نن یې په دفترکې هم کار خوندورنکړ،هرڅه یې په خپل ځای پرېښودل،اطاق ته ولاړ ګروپ (برق) یې مړ کړ،اوږود وغزېد،هرډول اندېښنې یې مېلمنې شوې،له ځان سره یې جنګ پیل کړ،داسې لکه چې یې مریم په مخ کې ناسته وي، یوځل یې پرې چیغه وکړه، ولې مریم اخر ولې تاله ماسره داسې وکړل؟

دهغه په شونډو اوزړه د مریم نوم اوس سم لکه مهر ټاپه شوی وو،یوځل یې سرته څنډ ورکړ نه نه! هغه لماسره هېڅکله هم داسې نه کوي، ټوکې به یې راسره کړې وي، هغه مریم ده،هغه له ماسره ډېره مینه لري،زه ورته تر هرچا ډېر ګران یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه ورځې يې زنګ ورته ونه واهه زړه يې نه صبرېده،دربيمه ورځ هغې زنګ ورته وواهه خوده ځواب ورنکړ،هغې بار بار هڅه وکړه خو ده ويل بس دی نوره دې نه غواړم.

اخر يې ډېر په تنګ کړ،فون يې ورباندې اوکې کړ، له هلوسره يې په کړس وخندل،خونن يې خنداډپنځومياشتومخالفه اوبل شان وه،حيران يې کړ،ددې لپاره چې ځان اوس هم غوصه اوورنه خفه وښايي،غوسه شو ورته.

ـ غلې شه نوره خدای ته وګوره ماهېرکړه،ته مانوره هېره کړې يې.

مريم وويل: هيله کوم اکرامه ! ته ولې داسې کم حوصله يې،زه خوبه ځان له تانه قربان کړم،ته خوزما روح يې ،څنګه دې هېرکړم،دادی هرڅه درته وايم،هيله کوم يوځل خويې دويلو چانس راکړه.

اکرام چې همدايې غوښتل ورته وويل هرڅه چې وايي ووايه ځکه نور نه غواړم ستا دا فرېبکاره اوازواورم.

ـ وګوره اکرامه،زما نوم مريم نه بلکې (زينت) ده،اوهيله کوم ته له مانه په دې مه خفه کېږه،تاته معلومه ده چې اوس وخت ډېرخراب دی،اوداسې دزړه مينه کوونکې اشخاص ډېرکم او په سختۍ پيدا کېږي،نو ځکه ما داسې وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل خو زه به څنګه په تا باور وکړم،تاخوزما ټولې هیلې مړې کړې،زه دې مړ کړم،ستالپاره زما احساس ختم شو،تاخو لماسره ډېره لویه دوکه وکړه ،زینت ورته وویل وګوره ګرانه ! دا دوکه نده،ته زماخوښ یې،زه له تاسره مینه کوم،دزړه مینه درسره کوم،ماله نوروخلکوسره هم خبرې کړې دي خو قسم کوم ،چې یوه ته مې هم دمینې اویاساعت تېرولوپه نیت زنګ ندی وهلی اونه مې هم دا چانس چاته ورکړی دی،ما دلته ډېرو راډیوګانوته په بېلابېلو پرګرانونوکې زنګونه وهلي او له چلونکوسره یې ما خبرې کړي ،خوهغه خبرې تنها په پروګرام کې د سندرې غوښتنې،اویاهم کوم فرمایش پورې محدود دی،که باور نه کوې کومې خبرې چې ما له راډیوګانو سره کړي دي ټولې راسره ثبت دي،که غواړې زه یې په تا داورېدلوکې کومه ستونزه نلرم،هر وخت چې وایې زه اماده یې چې تاته یې واوروم،خو داسې هېڅ نشته چې ستا زړه دې په ما غل شي.

اکرام هم ورته وویل سمه ده زه غواړم ستا ټولې خبرې واورم کومې چې تا په راډیوکې له هلکانو سره کړي دي اوڅه دې ویلي دي،نجلۍ ورسره ومنله،سمه ده وایه د چاپه لاس یې درته واستوم او ځای راته وښایه،اکرام ورته وویل سمه ده زه بیا درته وایم.

هلک له ځانسره کرل ربېل پیل کړل،ښه نو اوس څه وکړم،په دې جلۍ بیاهم باور وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې کې وو چې مبایل ته یې زنګ راغی،نه یې اوکې کاوه،زړه یې نه کېده چې خبرې ورسره وکړي،شمېره نابلده وه،بنده شوه،بیا یې یې زنګ وواهه ده هم اوکې کړ، د یوه نړیوال ټلوېزیوني چینل په سهارنۍ خپرونه کې چې په ژوندۍ بڼه نشرېده،اکرام ته دګډون بلنه ورکړ شوه، دخپرونې دپرده یو سرلخوا موضوع روښانه شوه،چې سبا به پرې خبرې کوي،اکرام هم دورتللو ژمنه وکړه.

دشپې لخوا یې زینت ته ټېلیفون وکړ،خو دهغې شمېره بنده وه،مجبور شو چې پیغام ورته پرېږدي،په پیغام کې یې ورته ولیکل:

- سلام یو خوستا شمېره په دې ورځوکې ډېره بنده وي،خیر په هرحال،که غواړي چې ما ووینې نو سباسهار له اوونیموبجوتر اتو پورې (S)ټلوېزیون خپرونه وګوره،ددې په خاطر مې درته وویل چې بیابه رانه ګیله کوې چې یوځل خوبه دې خبره کړې وم، دادی ماخپل مسؤولیت اداکړ.

سباچې زینت له خوبه پاڅېدلې وه،خپل موبایل یې کتلی و،ګوري چې خاموش دی،ژر یې خلاص کړی و،داکرام پیغام یې ولوست،چې اوونیمې بجې په ټلوېزیون کې مېلمه دی.

اکرام خپرونې ته دتللو اماده ګي نیوله چې موبایل ته یې زنګ راغی، بې له کتلو یې اوکې کړ.

بلې !بلې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار پخیر ته مېلمه یې که ټوکې کوې ؟

نه ټوکې نه کوم رښتیا وایم اوس روان یم.

ښه سمه ده زه له همدا اوس نه (S) چینل نیسم.

ریموټ په خپله ولکه کې اخلم.

زینت ډېره خوشحاله برېښېده،ځکه هغې نن خپل معشوق دلومړي ځل لپاره دټي وي په شیشه لیده، دهغې زړه بې واره ټوپونه وهل، هغې کوټه کې ناسته وه، چې دې به پکې هروخت مطالعه کوله،خو په دې کوټه کې ټي وي هم شته.

کله چې اوونیمي بجې شوې،دخپرونې کوربه دخپرونې دابرخه ،موضوع اومېلمه معرفي کړل،دزینت دواړه سترګې دټي وي پر سکرین نښتې وې چې اکرام پکې راښکاره شو،دکوربه لخوا ورته ښه راغلاست وویل شو، ده هم په خپل وارسره له کوربه او لیدونکیوسره سهار پخیر وکړ،زیاته یې کړه،خپل سلامونه تاسو ته ،دټلوېزیون لیدونکیو اوپه خاصه توګه هغو لیدونکیوته چې همدا اوس زموږ خپرونه ګوري وړاندې کوم.

په زینت نودې خبرې داسې اغېزه وکړه لکه یواځې او یواځې یې چې همدا یاده کړې وي،له ډېرې خوښۍ یې یوځل له ټلوېزیون نه غېږه را چاپېره کړه،اکرام یې په تلوېزیون کې دننه ځوځله ښکل کړ،کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خپرونه خلاصه شوه، بېرون ته راووت،فون يې روښانه کړ،له روښانه کېدو سره دزينت زنګ راغی،سلام کلام نه وروسته يې ورته وويل ماشاء الله ګرانه ماويل که ته،يوائې په موبايل کې دومره زړور او با جرئته يې،ته خو په ټلوېزيون کې هم دبلبل پشان غږېدې.

اکرام ورته وويل بس کړه بس اوس مې ډېر صفتونه مه کوه، داراته ووايه چې زماله بدرنګې قوارې خوونه وېرېدې؟

نه غلی شه اکرامه! ولې به بدرنګه يې،انسان هېڅکله هم نشي بدرنګه کېدای اوبيازمادزړه دنياخوډېره دليدو وړ او ښکلې ده،پوی شوې؟اوبل داچې ته خو په بين المللي سطحه سلکټ(انتخاب)يې.

خوای !کله چې تانه دخپرونې کوربه پوښتنه وکړه چې مينه دې کړې؟

تاورته وويل هو.

هغه ويل چاسره دې مينه کړې؟

تانو ولې زه ونه ښودلم؟

اکرام ورته وويل غلې شه لېونۍ هلته څوک داسې نه وايي.

دزينت خودخپل معشوق دليدو نسبي ارمان پوره شو،مګر داکرام زړه خو هماغه شان دزينت دليدو لپاره تږی وو،چې کله به داګل په سترګووويني،ددې تلوسې ترڅنګ په هغې د بې باورۍ فضا هم يوڅه ځواکمنه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ زينت د ښوونځي په کتابخانه کې له خپلې يوې ټولګې والې سره د کتابونو په ليدو بوخته وه، چې ټولګې والې يې وويل:

اوهووو !! زينت څومره په زړه پورې کتاب مې پيدا کړ، ډېرې ښې کيسې دې پکې، ای ته پوهېږې د کيسو عنوانونه يې ډېر جالب دي.

زينت چې تر دې دمه بلې الماری کې د کتابونو په کتلو بوخته وه، له هغې يې پوښتنه وکړه، څنګه کتاب دی نوم يې څه دی او ليکوال يې څوک دی؟

هغې ورته وويل ليکوال يې اکرام دی او... دلته زينت دهغې خبره ونيوله، څه اکرام !!!؟؟

ملګرې يې په هيجاني ډول وويل هو ولې؟

همداسې ته راکړه چې زه يې هم ګورم.

هغې کتاب ورکړ مخ اوښت يې وکوت د کتاب پرشا د اکرام يو عکس او ژوند ليک کښل شوی وو، زينت هيڅ باور نشو کولای، خپلې ټولګې والې ته يې وويل دا کتاب خو نن زه له ځانسره وړم، همداسې يې وکړل، کتاب يې ځانسره کورته يوړ، يو څه يې لوستی وو چې اکرام ته يې د شپې لخوا زنګ وواهه، هغه چې اوکې کړ.

- ښه ښه نو ستا کتاب هم چاپ شوی دی، او تا ماته هيڅ هم تر اوسه ندي ويلي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالمانه دومره لویه خبره پته کړېوه، اوس باید جریمه ورکړي.

- ښه سمه ده جریمه درکوم خو،،،،،، حیران و چې په جریمه کې څه ورکړي، ځکه اکرام لپاره اوس اعتمادکول ډېر سخت وو، حیران وو چې څنګه شي ته غاړه کېږدي چې له زنیت څخه دده ګټه پکې ډېره وي .

بلاخره یې پرېکړه وکړه اوپه ټیلیفون کې یې ترڅلوېښت دقیقو خبرو وروسته ورته وویل چې داخل جلال اباد ته درشم غواړم تاهم وګورم.

نجلۍ ټکنۍ شوه څنګه به درسره وګورم،تاته خو دپښتنو رسمونه معلوم دي چې څومره سخت دي، زه هېڅکله یواځې له کوره نه یم وتلې،دولس کاله ښوونځی مې په داسې حال کې ویلی چې پلار مې راته ډرېور نیولی وو،سهار به یې له کوره په موټر کې کېنولو ،دمکتب دروازه کې به یې ښکته کړو اوغرمه به یې له مکتب څخه راپورته اوپه کور کې ښکته کړو، همداسې نوروځایونوته هم کله تنها نه یم تللې حتماً مې خور یا وربندارګانې راسره وي،نو اوس ته وایه چې زه څنګه له تاسره وګورم؟داسې نه چې زه نه غواړم تاووینم، بلکې کولی نشم،هره شېبه مې ستا لیدوته زړه کېږي،خوڅه وکړم چې وخت،حالات دې رانه لرې ساتې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل ،هغه زمانه بلکې ستا مشکل دی،زه یوائې دومره پوهېږم چې داځل باید له تاسره وګورم. هرڅنګه چې وي. دجلۍ ژبه غوټه له شوه.

هغه نوڅڅڅ څنګه به شي؟

اکرامه! ته خوماته داسې سخت سخت شرطونه وړاندې کوې چې دپوره کولو توان یې زه په دې کمزوري زړه کې نه وینم.

اکرام ورته وویل زه نه پوهېږم بس خلاصه مې کړه درته پوهه شوې؟

دهغې اواز بند شو،ده ورباندې څو نارې وکړې.

زینت !هلو اورې زینت !؟خوله هغې خوا ځواب نه راته پوه شو چې خبرې ترې هېرې شوې.

ښه نو اوس دخدای پامان زه هم کار لرم بیابه خبرې وکړو.

شل پنځه ویشت دقیقې وروسته زینت بیا زنګ وواهه،په دې خاطر چې اکرام له خپلې کړې خبرې وګرځوي.

ـ ګوره اکرامه !هیله کوم ته داسې مه وایه زه به له ډېرو تشویشونو مړه شم، ته ولې له ماڅخه دهغه مضمون،ازموینه اخلې چې مایې لا پاڼه هم نده بېرته کړې؟

اکرام ورغبرګه کړه، ګرانې ژوند ټول امتحان دی، اویوائې دازموینې لپاره باید درس ونه وایو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینت ویل خو ،اکرام یې خبره قطع کړه.

ـ خومو نشته،که نورې خبرې لرې مهرباني وکړه اوکه نه وي نو زما د درتلو انتظار کوه،انشاء الله په راتلونکې اوونۍ کې درځم.

اوففف اکرامه ! ولې مې زړه چوې؟

دفون دقطع کولو په وخت کې اکرام ته وریاد شول چې نن خو مې قرض هم ترې وانه خیست.

له ډېره وخت راهیسې دادهغې دنده وه چې دخدای پامانۍ په وخت کې به هره ورځ اکرام ته ۳ ځلې I love you وایې.

ژر یې پرې اواز وکړ:زما قرض خوراکړه.

ـ نشته،نن یې هېڅ نه درکوم ته ماته څه ډول خبرې کوې.

ـ وګوره هغه خبرې نودې پورې څه اړه لري،ووایه ژر کوه که یې وانه وایې نوبیاکار خوند نه راکوي او ټوله ورځ درته مزاحمت کوم.

زینت وویل نن مې زړه ډېر خفه دی ، نه شم ویلې.

خو اکرام جدي و ،بس چې وه یې نه وایې زه هم موبایل نه بندوم او خبرې هم نه درسره کوم.

ـ یو خوته څومره شله یې اکرامه !

ـ ښه هه I love you,I love you,I love you امور شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اوهو نو دومره چالاکه؟

ـ بس هو !

فون يې بندکړ،اکرام له ځانسره وخندل، دهغې دې نازونو به دېر خوندورکاوه.

دا اوونۍ هم تېره شوه، د اکرام دتللو وخت را ورسېد ،خوله هماغې ورځې يې زينت سره خبرې ډېرې نه کېدې،شايد دليل يې هم همدا وو چې اکرام ورته دليدوشرط ايښی وو ، نو ځکه به يې ډېرکله خبروته زړه نه ښه کاوه،که ده به ورته فون وکړ ډېرې بهانې به يې کولې، کله به يې مېلمانه يادول اوکه بله يې ويل ناروغه يم ،هغه هم دمسج له لياري.

ماسپښين اکرام دکور په لور وخوځېد ،دهغوی کورته له کابل څخه زيات اوکم ۱۵۰کيلومتره لاره وه،دشپې ناوخته کورته ورسېد ،سباورځ يې له کورنۍ او ځينو دوستانوسره تېره کړه،په دې ورځ يې هېڅ زنګ ورته ونه واهه دشپې يې غوښتل خبرې ورسره وکړ خو مېلمانه راغلل ،تر ناوخته اکرام له هغوی سره ناست و ،له زينت سره يې خبرې ونه شوې.

شپه تېره شوه سهار يې ورته فون وکړ شمېره يې بنده وه،څوځله يې ډايل کړه خو هماغه يو ځواب يې ترلاسه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ کومه شمېره چې تاسو غواړئ اړیکه ورسره ټینګه کړئ،له ساحې څخه وتلې او یا ګل دی.

ډېر په قهر شو.

ـ ښه نوته اوس دې جلۍ ته وګوره چې ماسره داسې دوکې کوې،زما خو له اول نه په دې زړه غل و ، خیر زه هم ورته نه یم معلوم،تراوسه دې زما مینه لېدلې وه،قهریږې ندی لیدلی،زه به هم ورسره پوه شم،یوځل زه له دې سره خبرې وکړم،دا اوس دومره لویه ښځه شوه چې موبایل بندوي.

له ډېرې غوسې ورته کور خوند نه ورکاوه،داورځ یې هم په کور کې تېره شوه، ببرون ته هم ونه ووت، په سبایې ببرته دوظیفې په لور وخوځېد.

کابل ته چې ورسېد ، مسج ورته راغی،چې خلاص یې کړ،لیکلي وو:

اکرام جانه ! زه پوهېږم چې ته به ماته ډېر زیات غوسه یې اوته په حقه یې،ځکه داد دوه زړونو خبره وه، او زړونه په اعتماد سره لاسته راتلای شي،خوقسم کوم چې زما حالات ماته ددې اجازه نه راکوي، زه یوه لحظه هم یوائې له کوره بیرون نه شم وتلای، ګرانه !تاته زما پلار او ورونه معلوم ندي،زما دې ستاپه مینه قسم وي په هماغه شبېه مې وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته پوهېږي !ستالپاره ما دادرې شپې خوب ندی، کړی،ستا پرکتاب ستا لګېدلی انځور مې په خپلو اوښکو څوڅو ځله وينځه،هغه هم رانه خفه وو د تېرپشان يې راسره خبرې نه کولې، خوته وو ايه جانه چې ماڅه کړي وای؟

داکرام غوصه نوره هم زياته شوه، هېڅ ځواب يې ورنکړ.

له ځانسره يې وويل دا اوس غواړي چې په دې ماوغولوي زه ورته ماشوم ښکارم،خبره نده چې اکرام ددې پشان نجونې ترسيندپورې ترې بيايي هلته اوبه هم ورته ښيي خو بېرته يې په وچو شونډو راولي،خير زه به ستا خوښ شم.

بل مسج يې هم ورته را واستوه، هيله کوم اکرام !ماته يوزنګ ووهه ،زه جرئت نه شم کولای، غواړم خبرې درسره وکړم.

بيايې هم ځواب ورنکړ،په غوصه کې وو ويل يې هسې نه داسې څه يې له خولې ووځي چې په اينده ژوند يې بده اغېزه وکړي.

اخريې چې تنګ کړ،ده هم په پيغام کې ورته وليکل.

_زه مصروف يم.

خوهغه نه قراره کېده، همداسې مسجونه يې استول،هيله کوم هيله کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوف اکرامه! ته ولې نه پوهېږې زما موبایل کې کارت نشته،کنه ستاپشان کنجوسه نه یم،اوس ماشومان هم نشته چې دوکان ته یې ولېږم او کارت راته راوړي،زنګ راته ووهه،دقیقې دې شمار کړه،چې هرڅو شوې،پیسې یې واخله او یابه دې کله په کارت په دې دمخ وولم.

سبایي په دفتر کې جلسه وه،اکرام ګډون والو ته خبرې کولې،ټولو ته یې وویل هیله کوم،موبایلونه مو دجلسې تر پایه خاموش کړئ،چې دخبروپه منځ کې ټولو ته مزاحمت کوي،په همدې وخت کې داکرام جېب کې دموبایل اواز پورته شو،ډېره بده اغېزه یې ورباندې وکړه،هېڅ یې ونه کاته چې دچاشمېره،همداسې یې په ډېره غوسه سره تڼې زور ونیوله ترڅو مبایل بند شو.

بخښنه یې وغوښته اوپه خبرویې پیل وکړ، کله چې جلسه خلاصه شوه، فون یې روښانه کړ، ډېر زنګونه ورته راغلي وو چې تر نیمایي زیات یې دزینت ول،مسجونه یې هم ډېر استولي وو.

اکرام ورته زنګ وواهه،له اوکې کولو سره زینت ورته وویل:

قاضي صیب خدای مې دې ستاله فیصلو وساتي،داته څه کوې، زما خودې نور زړه وچوه، همداسې څوک کوي؟

اکرام ورغبرګه کړه ،نه !داسې څوک کوي لکه تاچې وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ای اکرامه ! هیله کوم،داسې مه وایه ته اوس هم راته غوصه یې؟ ګوره تاته خو ما اول کې ویلي چې زه ستاله غوسې ډېره وېرېږم،خیر دی، دغوسې مود کې خبرې مه راسره کوه،کنه ته به راته خبرې کوې اوزه به له وېرې مړه یم.

نه زینت تا زه ډېر زیات خفه کړی یم،زه به هېڅکله تاونه بخښنم،ته پوهېږې،زما ډېرې هیلې دې تر خاورولاندې کړې او په تا زه تر اوسه هم پوره باور نه شم کولای.

ای لېونیه ! بس کړه کنه !ته ولې نه پوهېږې؟

ایا ستا دا اخر ځل راتګ شو،کورته اونوبیاهېڅکله هم نه راځې؟

دزینت په دې خبره کې ورته ډېرې هیلې وځلېدې، ځان یې غلی کړ، موبایل یې ښه غوږ ته نږدې کړ،ته صبر چې نور څه وایي.

ته ساده کېږه مه، خدای پاک مهربان دی، هرڅه به سم شي، زه خوستاپه مینه مړه یم،ددنیا هېڅ قدرت هم زما مخه نشي نیولای، هغه دې نه دي اورېدلي چې عاشق ړوند وي؟

خو ګوره ته ډېر تلوار مه کوه، په دې کې به مو خیر وي، نن د زینت خبرې دتېروشویوهرې ورځې نه مخالفې وې،سم لکه نن یې چې همدا درس ویلی وي، داسې خوږې خبرې یې ورته کولې چې دی یې له ځانسره واخست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوناځاپه يې فکر بدل شو،هلکه اکرامه داجلۍ خوبه هسې ستا دخوشحاله کولو او غولولو لپاره داسې خبرې نه کوي؟

زه خو وايم چې دې به له ځانسره فکر کړی وي چې راشه چل ورباندې وکړه خدای خبر دی چې دی به بيا کله کورته راځي تمه ورکړه، چې راشي بيابه کوم چل ورسره وکړې.

ـ نه نه زه يې نه منم ته اوس غواړې هسې ما خوشحاله کړې، هغه دې ندي اوربدلې؟

لمونځ چې قضاشي بيا اداشي

نه اداکيږي قضاشوي ديدنونه

ـ وګوره اکرامه ته ولې داسې وايې،هېڅکله په ژوند کې ناهيلی کيږه مه چې ګناه لري، زما په دې ژوند کې نور څوک دي، ته خو زما لومړۍ او وروستۍ مينه يې نوزه څنګه له تاسره داسې کولای شم، او ګوره بيا داسې ونه وايې ښه !

چې درنه خفه کيږم، زه دهغو نجونو له جملې څخه نه يم چې ټولې له چل او چل بازۍ نه ډکې وي،هلکانوته دوکې ورکوي ايا تاته زه په دومره وخت کې معلومه نشوم؟

کله کله خو راته وايې چې زه انسان په پنځو دقيقو کې پېژنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه درې اوونۍ همدا سې تېرې شوې، اکرام ته بیا څه کار د دفتر لخوا پیدا شو او باید جلا ل اباد ته تللی وای دوه ورځو کې باید خپل کار خلاص کړي او بېرته مرکز ته راشي.

په دفتر کې یې څه بهانې وکړې او یوه ورځ یې نور هم ورباندې زیاته ومنله، همداچې دفتر نه ووت، له خپلې کورنۍ څخه یې هم مخکې زینت ته زنګ وواهه.

ـ جلۍ ! زه جلال اباد ته در روان یم، ګوره که داځلي دې راته بهانه وکړه، په هماغه شېبه دې نمبر ډېلېټ کوم، جلۍ هکه پکه شوه، چې داڅه اوري.

ښه سمه ده جان ! ځان به درنه ځار کړم خوتادې الله راولي، داکرام په زړه دخوښۍ ساړه ننوتل، هېڅ پوی نه شوچې جلا ل اباد ته څنګه ورسېده.

هلته له رسېدو سره یې بیا زنګ ورته وواهه، خوورته یې وویل زه دلته کار لرم او ل باید کارونه خلاص کړم، زه اوته به دریمه ورځ ګورو، ته دې پلان جوړ کړه.

زینت ورته وویل ښه نو کوم ځای کې څه وخت او څنګه ګورو؟

ده ورته وویل وخت او ځای ته وټاکه، هرځای چې تاته اسانه ښکاري، په شوخۍ یې ورته وویل زه خوستا سو کورته هم درتللی شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی شه اکرامه !زه دې لکه چې ژوندی، نه یمه خوښه چې دلته راځې.

بیا یې ورسره شوخي وکړه:

- دزړه سره اوریدلي مې دي چې د خپلې معشوقې د ورونو او پلار له لاسه وهل خوړل ډېر خوند کوي،نو پرېږده چې دا خوند خو د اول ځل لپاره وڅکم.

دواړو وخندل،زینت وویل وګوره شوخک ته.

ښه ووایه چې چېرې زما دا بدرنګه قواره ګوري؟

خومادرته وویل چې هرځای تاته اسانه وي.

نه ته یې ووایه.

ښه سمه ده بیا به زما دملګري په دفتر کې سره وګورو.

څه؟ ستادملګري په دفترکې !هغه به څه وایي؟

ولې څه به وایي ته بېغمه شه، هېڅ به نه وایي زه وربانديې پوره باور لرم.

که هغه درنه زما په اړه پوښتنه وکړي چې داڅوک ده نوته به ورته څه وایي؟

ته غم مکوه هغه له مانه دومره پوښتنې نه کوي، اوکه ویې هم کړي نو بیا ماته دخبرو هنر یاد دی، ورته وایم چې دا مې همکاره ده اولته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخپلو دوستانو کره راغلې ده ماورڅخه هیله وکړه چې یوځل راسره وګورې.

سمه ده ځنګه چې ته وایې خو ماته دعاکوه چې په بهانه جوړولوکې دلومړي ځل لپاره بریالی شم، اوله کوره هم دداسې یو چا دلیدولپاره ورشم، چې یواځې دزړه رشته مې ورسره شته،او دلسګونوکلیومتره لرې واټن څخه یواځې ما لیدلی دی.

په دې ورځ اکرام ځینې کارونه وکړل،خپل کورته ولاړ لس بجې وې چې له دفتر نه یې ورته رنګ ووهه.

هلکه اکرامه ته دیوه رسمي سفر لپاره ددفترلخوا سلکټ(انتخاب) شوی یې اوباید ترکیې ته ولاړ شې سهار چې څومره وخته کېږي ځان راورسوه،ترڅودلته دپاسپورټ او ویزې کارونه خلاص کړې چې یواځې درې ورځې لرې.

له ځانسره په غوصه شو ،خدای دې ببخ ددفتر هم وباسي او دترکیې هم.

په تندر یې وهم خو کوم بل څوک به یې انتخاب کړی وای کنه، ایا په دې دفتر کې یواځې همدا زه یم چې ښکته مې هم ځغلوي او بره هم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزینت دلیدولپاره یې غوښتل دفتر ته زنګ ووهي او ورته ووایي چې زه نه ځمه کوم بل څوک وټاکئ بیایې ویل خوپه بل چابه دومره اعتماد نلري کنه.

حیران پاتې وو ،چې داڅه وشول، جلال اباد ته ناڅاپي راتګ،دلته کارونه په بېړه کول،له زینت سره دملاقات ژمنه،ترکیې ته تلل،اکرامه !دا خوب دی که حقیقت؟

په کورکې یې هېڅ ونه ویل سهار چې لمانځه ته پورته شو ،کورنۍ ته یې وویل چې دی باید بېرته ولاړ شي،دشپې یې ورته فون کړی وو ،او امکان لري چې دوه ورځې ورسته ترکیې ته سفر ولري.

هغوی هم ټول حیران شول،داته څه وایې !؟

خو قناعت یې ورکړ،سړک ته ور ښکته شو، ددوی منطقه داسې ځای دی چې دکابل جلال اباد عمومي سړک یې په منځ کې تېرشوی دی اوبل دا چې ددوی کور له سړک څخه نژدې درې سوه متره فاصله کې و.

اکرام چې سړک ته راووت نو دریم موټر ورته ودرېده، دکرایې خبره یې ورسره وکړه او وروخوت.

هغه عادت درلود ،چې هر سهار له لمانځه ورسته به ویده کېده، که څه هم ښه عادت یې نه وو، خو بیا هم اوس همداسې اموخته شوی وو، نو دموټر د څلور پنځه کیلو متره مزل وروسته خوب وړی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا چې خوب وړی وو، نو په خوب کې له زینت سره یوې رنګینې او سرسبزه نړۍ ته دسیل او چکر په نیت ورننوت،کوم ډول انځور یې چې دهغې لپاره په ذهن کې جوړ کړی وو نو هماغه انجلۍ یې له لاسه نیولې او په شریکه یې یوه ښکلې سندره د نریو روانو اوبو په منځ کې زمزمه کوله،شاو خوا شنې لوړې او پاڼورې ونې ولاړې وې،له هرې خوا معطره اوخوشګواره هوا راتلله،ده به په زنیت او زینت به په ده اوبه شیندلې،هغه هم حیران وو چې داځای دلته له کومه شو،له ځانسره یې ویل چې داخو افغانستان ندی، نوبیا دابه کوم هېواد وي او دلته زینت له کومه شوه؟

ځان یې ډېرې نېکبخته احساسوه،له هغې سره یې په دې نوې نړۍ کې دمینې او خلوت کیسې کولې،کله چې به یې ډېره شوخي ورسره وکړه زینت به لاس ترې خوشې کړ،منډه به یې کړه بېرته به یې په ناز او کرشمو د اکرام په طرف نازک قدمونه واخستل رابه غلله مخې ته به یې کېناستله او ورته به یې ویل؟

ـ ای ته ولې ما هره ورځ دلته نه راولې؟

زما خو په کور کې زړه ډېر تنګ شوی دی،هله ژرکوه ژمنه راسره وکړه چې نوره به مې هر وخت راولې،دلاس پړک هم وکړه.

اکرام دمینې په سمندر کې دومره عُمق ته ښکته شوی وو چې ورځخه راوتل یې ډېر اسان نه ول،دزینت ښکلي او حسین رُخسار داسې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو جلووکې له ځانسره جذب کړی وو چې خبرې،یې ورنه هېرې کړې وې،زینت ورته خبرې کولې خوده یې یوائې مخ او سترګوته کتل.

اخر یې سر ورته په زنګون کېښود.

ښه نو اوس څومره راته ګورې بس دی کنه خبرې راسره وکړه.

خو اکرام بیاهم دهغې خبرې نه اورېدې،دومره مصروف ولکه څوک چې دېر یو جالب او دلیدو وړ فلم دټلوېزیون په پرده ګوري او دلوبغاړو حرکات څاري همداسې یې په مخ کې ورک وو ،زینت ته الله پاک یوبل ډول جوړښت ورکړی و.

ډېر وخت وروسته یې لاس اوچت کړ او داکرام په مخ یې کېښود ،په مینه ناک انداز یې ورته وویل:

اکرامه !

ته ولې لماسره خبرې نه کوې؟

هغه بیاهم هماغه حالت کې و ،چې زینت ورته جړک ورکړ.

اکراااااامه !

اکرام لکه وېرېدلی چې وي ژر یې په مخ لاس راکاږه، او دهغې په وېښتانو یې لاس کش کړ،ګرانې خبرې درسره کوم،ته خو لږ صبروکړه چې زه خودرته په کتلو موړ شم،بیابه ویل هم وکړم خو ته ولې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ناڅاپه په ماباندې غږ کوې ودې وېرولم،له دې سره زینت دمستې اسپې پشان شنها وکړه او له خندا یې ټول ځان رپېده اکرام یې په سینه کې په سوک وواهه،ورته ویې ویل:

نو زه څه خبره وم چې ته دومره ډارن یې ،له دې سره دواړو بیا ښه زیاټ وخندل اکرام بیا دهغې سترګوته کتل ورته ویې ویل: زینت ! ته په واقعیت سره ډېره ښکلې یې.

زینت له خوږې موسکا سره پوزه مونجه کړه په غرور یې وویل:

کاش چې زه همدومره ښکلې خو وای.

اکرام ورته وویل:

ـ لېونۍ ته څه خبره یې زه خو وایم چې هسې خلک وایي چې په نړۍ کې تر یوسف (ع) نورڅوک ډېر ښایسته نه شته.

خوزه بیا وایم چې په نړۍ کې به ترتا بل څوک ښکلی نه وي،ته دنړۍ دټولو ښکلیو سرداره یې.

ـ غلی شه اکرامه،اوس ریشخندمه راباندې کوه.

دهغې له دې خبرې سره یې لاسونه ترې چاپېرکړل،دومره ټینګه یې ونیوله چې رپ یې هم نشو ورنه خوړلی،په سترګو یې ورته لاس کېښود او په شونډو یې خوله ورښکته کړه،زینت ،وربړبده ،دهغه تر ورغوي لاندې یې سترګې سره وزبېښلې ، خو داکرام ممانعت یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونکړ، همدا چې شونډې يې دهغې له نازکو شونډو سره ولګېدې يو وېروونکي درز يې دميني په نړۍ قيامت برپا کړ.

رنګينه دنيا،ښکلې نظارې،په ښکليواو نازکو لباسونوکې تنکۍ زينت دا هرڅه يې ورڅخه واخستل.

نور نو اکرام پوی شوی نه دی، چې څه وشول او په کوم ځای کې دی.

له دې وروسته نو يوې بلې نړۍ ته ور داخل شو، چې هلته په رښتيا يو قيامت وو،دمخلوقاتو هېڅ اندازه نه کېده، جنت اودوزخ دواړه ورته ښکاره کېدل،رښتيا هم ټول خلک له ډېره هيبته تر ستوني په خولوکې ډوب ول،ديوه هم په ځان کې لباسونه نه ول،خو يوه هم دبل شرمګاه ته نه کتل،په دې نړۍ کې،داسې ځورونکي حالت سره اکرام مخ شو،چې ځوځوځله يې مړ اوبېرته ژوندی کړ.

خوکله هم اکرام سره دحساب کتاب کولونوبت ورنغی،دی لکه دنورو لايتناهي مخلوقاتو په څېر له هيبته په زړه چاودون کې ولاړ وو،چې اوس به يې نوبت راځي ، اوس به راځي خو هغه وخت هېڅ رانغی،په دومره مخلوقاتوکې اکرام ډېر ناهيلی وواوبايد همداسې وای،ځکه چې هلته ځان په ځان سودا ده،ورور دورور له پېژنګلوی څخه انکار کوي او پلار دځوی،ځوځوځله يې د تېښتې هڅه وکړه،منډې به يې واخستې ،خوکه هرڅومره مزل به يې وکړ،بيابه هم دحشرله ميدان څخه نه شو وتلی،منډو ،تړړو او هلو ځلو يې هېڅ ځای نه نيوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وخت داهرڅه په اتومات ډول بدل شول،فکر کېږي چې اکرام به سترګې غړولي وي،خولاهم مطمئین نه وو ،بیاورته ټوله ننداره خوب ښکاره شوه،ځوځله یې هڅه وکړه چې سترګې پرانیزي خو ناکام به شو ،خوبیایې هم خپل کوښښ جاري ساته،داځل یې سترګې تر څو ثانیوپورې غړولې ونیولې،خوبیایوبل حالت ته ورغی.

یو وخت اکرام له خپلو څوملګروسره دجمعې په ورځ دچکر په نیت له دفتر څخه ووت،ملګري یې له ننګرهار څخه راغلي ژورنالېستان ول،دوی غوښتل ښه ډېرسیلونه وکړي نو ځکه پلي ګرځېدل،یووخت په ډېره ګڼه ګوڼه کې اکرام دیوه کوڅه ډب سپي ښکار شو ،دملګرو له جملې یې یوه منډه کړه ترڅو هغه بدبخته سپي ته هم زیان ور واړوي،خو بریالی نه شو او سپي پښې سپکې کړې.

اکرام اوس هم هماغه حالت سره مخ شوی وو ،خوکله چې سپی ورپسې منډه کړه،اکرام یواوچت خېز وواهه،له بېهوښۍ راووت،ګوري چې دی په چپرکټ کې پروت اوله ده کشر ورور یې ساحل ورته ترڅنګ ولاړ دی،په یوه نااشنا ځای کې له نویوحالاتوسره تم دی.

داکرام له سترګوغړولوسره ساحل له ډېرې خوشحالۍ په داسې حال کې په مور اواز وکړ چې ژړا او خندا یې له ستوني مکس راووتل.

مورجانې !مورجانې ! اکرام په هوښ راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام په فکر کې شو ،څه !؟

په هوښ راغی؟

څوک په هوښ راغی؟

زه خو له زينت سره وم.

ای ! زينت څه شوه؟

ببرته په فکر کې شو ، داځنګه کېدای شي د هغې ښکلې اورنګينې نړۍ څخه وتل،دقيامت ورځ ليدل،په هوښ راتلل،عجيبه ده داهرڅه لاڅه معنی لري؟

اکرام په همدې فکرونو کې وو سرېې يوې او بلې خواته ګرځاوه چې مور يې ځان ورباندې ور وغورځاوه،شکر هزاربار شکر،خدايه تانه ډېره مننه،چې ځوی دې راته ببرته را ژوندی کړ،زماخوهېڅ تمه ورته نه وه،چې بيابه ورته ووايم ځويه !ای پاکه ربه ستاډېرشکر اداکوم.

مور يې ډېربدحال کاوه،خو پلار يې چې خپله هم سلګيو نيولی وو او هڅکيو وار نه ورکاوه، هغه يې ونيوله اوداکرام ترڅنګ يې کېنوله،ورته يې وويل:

دا نور ناروغان په عذاب کېږي،ډېره په اوچت اواز غږېدا ورته ښه نده،بس دخدای پاک شکريه اداکړه چې زموږ ځوی يې ببرته زموږپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلېدلې ځولۍ کې راته واچوه،په دې وخت کې یې پلار د ېرسخت وژړل له اطاقه بهر ووت،ترڅو یې یوځل بیا مېرمنه چیغې پیل نکړي.

کله چې داکرام مور یوڅه غلې شوه اوساحل له دې ځایه بېرون ووېسته،پلار یې ورغاړې وت،او ښه ډېر یې ورته وژل،دومره یې وژړل چې بې هوښه شو،خواکرام داهرڅه یو خیال لیده،هرڅه ورته بېخي بدل بدل ښکارېدل،نه ژړا ورتلله،نه خندا،خودکورنۍ غړي اودوستان یې لیدل چې چاژړل اوچاخندل.

اکرام خبرې نه شوی کولای،کله په هوښ اوکله به بې هوښه شو،څوساعته وروسته یې مورته اوازوکړ.

ـ مورې!ومورې!

ژرساحل ورته راغی.

ـ څه وایې؟

ـ په ماڅه شوي،داکوم ځای دی؟

ساحل وویل، هسې لږ ژوبل شوی یې،انشاءالله اوس ښه یې.

اخوادېخوایې وکتل نورناروغان هم په چپرکټونو پراته وو،پوی شو چې دننگرهارعامې روغتیا روغتون دی،ځای یې ځکه وپېژانده،چې څوځله دمخه هم دلته یاله نوروناروغانوسره اویاهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپله چې ناروغ شوی ونو راغلی و،کله چې یې د اپنډېکس اپرېشن کړی وهم چې په هوښ راغلی همدې واټ کې و.

دهغه دتره یو کوچنی ځوی، چې موټر وهلی وو دلته ورسره ځو ورځې پایواز و، اکرام ځکه له دې ماحول سره ډېر بلد اوخلک ورته اشنا اشنا په نظر ورغلل.

ساحل ته یې وویل:

ـزه کاملاً په خبره پوهېږم او ښه یم ته ووایه چې څه شوي؟

هغه ورته وویل،ډېرې خبرې درته ښې نه دي،ډاکټران غوسه کېږي وایي چې خبرې مه ورسره کوئ چې ستونزه ورته پیداکېږي،داچې ته تازه له انستېزۍ (بې هوښۍ)نه راوتی یې نو په رښتیاهم باید ډېرې خبرې ونکړې.

اکرام بیاهم نه منله،یواځې خپله خبره یې تکراروله چې،ووایه څه شوي،کنه چیغې به ووهم.

اخریې ساحل مجبورکړ چې هرڅه ورته ووایي.

ورته یې وویل:

ددوشنبې په ورځ کله چې ته کابل ته تللې،ستاسوموټر په سروبي ولسوالۍ کې ټکر وکړ،ته او دوه نور نفریې د سروبي ولسوالۍ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتون کې له لومړنیو مرستو وروسته دلته راوړي وئ، چې بیا مور ته له روغتون څخه خبر راکړ شو.

ـ اوه زما خدایه داڅه اورم.

ـ ښه نو ته چې وایې مور ددوشنبې په ورځ ټکر وکړ، خیر بیا نن دڅه شي ورځ ده؟

ـ نن د جمعې ورځ ده.

ـ څه د جمعې؟

ـ هو.

ـ یعنې زما نن پنځمه ورځ ده دلته؟

ـ هو.

ـ ښه زما مبایل چیرې دی؟

ـ ساحل وویل، ستا د جیب بټوه او کارتونه مور ته دلته راکړل شول، خو مبایل، ستا بیک اونور څه نه ول، بس غم یې مه کوه، مبایل دې اور واخلي، شکر چې ته ښه شوې.

ـ ښه نو اوس ته باید ارام وکړې، یوه خبره به هم نه کوې، ځکه بیا ډاکټران مور ته غوسه کوي، ستا سرغټه ضربه خوړلې، که ته ډیرې خبرې وکړې، کېدای شي چې زیان درته ورسوي، نو هڅه وکړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوائې ارام وکړي،که څه دې غوښتل ماته په اشارې سره وايه،زه پوهېږم هرڅه درته اماده کوم،پوی شوې؟

اکرام له ځانسره وويل:

ډاکټران خو وايي ارام وکړه،خوزما ټول ارام او سکون خودزينت په خبروکې ده ،هغه به څنګه وي،څه به ورباندې داپنځه ورځې تېرشوي وي،داڅه شوي زه خوحيران يم،ايا داهرڅه به رښتياوي؟

داخبره يې له ځانسره پټه وکړه،ترڅويې ساحل وانه وري. ډاکټر راغی،په سيرم کې يې ورته يو امپول ګډاو چالان يې کړ،څودقيقې وروسته يې خوب وروست،همداسې ويده شو،خوب کې يې زينت ډېره خفه او مړاوې وليده، له اکرام څخه يې ډېرې ګيلې کولې،حتی تر دې چې نه يې غوښتل خبرې ورسره وکړي،هغې ورته ويل:

تازه هېره کړې يم،ستاټولې وعدې په دروغووې،تا لماسره هېڅ وخت مينه نده کړې،هسې به دې زه غولولم.

اکرام چې خومره سوګندونه ورته وکړل،هېڅ يې راضي نه شوه کړای،په ژړا ژړا ورنه روانه شوه، که يې هرڅه ورپسې چيغې وکړې،مګر ځای يې ونه نيوه،په خوب کې يې ورپسې منډه کړه،چې په دې وخت کې راويښ شو،سريې ډېر شديد درد نيولی وو،ماغزه يې همداسې پړکېدل،اوف اوف يې پيل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاريې ډاکټر راوغوښت،هغه سيرم بند کړ،په کنول کې يې درد يوه پيچکاري تېره کړه، ځوشېبې وروسته يې درد ارام شو.

درد يې چې ارام شو،ساحل ته يې وويل،هلکه ماته يو مبايل او سيمکارت واخله،خوهغه يې خبره رد کړه ويې ويل،نه هېڅکله هم نه ته دخبرو کولو اجازه نلري،ايا ځوشېبې غلی نه شې پاتې کېدای؟ته وګوره دانور هم ناروغان دې کنه يواځې ته داسې يې.

ياره دوی خويوهم داسې نه کوي، څه چې ډاکټران ورته وايي دوی هماغه شان کوي.

اکرام په غوسه شو ،غلی شه!ماچې څه وويل هماغسې وکړه اوبس،زه غواړم خپلو همکارانوسره خبرې وکړم.

ساحل وويل: ته ولې نه پوهېږې؟

همکاران دې هم تېره ورځ ټول راغلي ول،هغوی خبر شوي دي،کله چې ستا فون دوه ورځې بندو، هغوی زما موبايل ته زنګ وواهه،ماورته ټول جريان ووايه،ډېر خفه ول،بيا راغلل ته يې وليدې،بېرته ولاړل.

خواکرام بياهم دمبايل غوښتنه کوله،داځل نو هغه هم جدي شو.

ته ولې په خبره نه پوهېږې وايم تاته خبرې کول ښه نه دي،سر دې ډېر شديد ټپي دی آن مغزوته دې صدمه رسېدلې ،غلی شه اوکنه نه غلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي نو ډاکټرته وايم چې د ببهوښۍ پيچکاري درته وکړي چې يوځل ارام شي.

په دې ورځ يې هم مبايل ورته وانه خست.

سباچې کله دډاکټرانو د وېزېټ (ليدنو) وخت خلاص شو،بيايې ساحل ته وويل،هلکه ماته موبايل ضرور دی ګوره.

پوی شو چې ساحل بياهم خپله پروني پرېکړه له ځانسره ساتلې ده،نويې په خپلو خبروکې سست والی راوست،هيله کوم،ساحله،ته ولې نه پوهېږې،خودومره بايد پوی شې چې،موبايل ماته ډېر سکون او ارام راکولی شي.

اخريې اړ کړ چې ورته وايې خلي،له مور اوپلاره يې پټ ورته مبايل راوړ،ورېې کړ.

کله چې يې ورته مبايل واخست،اوس ورته دخبروکولو چانس نه پيداکېږي،هره شېبه به دوه او درې نفره وسره ولاړ ول،هغه وخت ته په تمه وو چې مريضان يواځې پاتې شي اوپايوازان ټول وباسي.

همداچې ټول ووتل دزينت شمېره يې ډايله کړه،ډېر اوږود زنګ ورغی ،خو ځواب يې ورنکړ، بيا يې ډايل کړ، هغې بې ځواب ورنکړ،پوه شو چې زينت نا پېژانده شمېره نه اوکې کوي ،ژر يې ورته مسج وليکه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ځواب راکړه، زینت ! زه یم اکرام.

همدا چې زینت د اکرام استول شوی مسج ولوست،فون یې ورته وکړ.

اکرام ژر اوکې کړ.

ـبلې ګرانې !

ـبلې جان خلک همدا سې کوي؟

زینت غوښتل د ډېرڅه ووایي خو اکرام یې خبرې قطع کړې،ورته ویې ویل:

اوسددې خبرو وخت ندی ایا ته زما له اواز نه هم نه پوهېږې چې په ما څه شوي؟

په خبره یې پوهه کړه، چې د ډېرې خبرې نه شم کولای،په روغتون کې یم.

د زینت له خولې بې اختیاره چیغه ووته.

نااا !هغې اوس داهرڅه هېرکړي و چې په کور کې به څوک ورباندې شک وکړي.

ـ ولې په تا څه شوي،ژر ووایه چې زړه مې چوي،اوپه کوم روغتون کې یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژر اکرام ورباندې اواز وکړ زینت ځانته متوجه اوسه چې ځوک درباندې پوی نشي.

هغې ویل ژر راته ووایه چې کوم روغتون کې یې کابل کې که جلال اباد کې؟

اکرام ورته وویل دننګرهار د عامې روغتیا په روغتون کې یم.

زینت وویل: زه همدا اوس درځم.

اکرام ورته وویل،نه نه ته دلته مه راځه، زما ټوله کورنۍ دلته راسره ده،ستا راتګ دلته ښه ندی،ستا کورنۍ به هم درباندې شکي شي،خو زینت اړیکه قطع کړه،اکرام حیران شو چې څه وکړي ،خوزینت ورته پیغام ولیږه پکې لیکلي یې و: زه کور کې څه بهانه کوم، اوتاته ځان در رسوم،هغه ورته ولیکل:

مه راځه،دا ښه نده چې ته دې دلته راشې.

خوهغې نه منله همداسې را روانه شوې وه،اکرام له ځانسره په سوچونو کې سرشو ویل یې:

زینت خوپه هره بهانه چې وه له کور راووته اوس به زما څنګ ته راشي،نو زه به خپلې کورنۍ ته څه وایم چې دانجلۍ څوک ده اوزه ورسره څه اړیکه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم یوه بهانه جوړه کړه، ساحل ته یې وویل چې د زینت په نوم یوه انجلۍ راځي، په ننګرهار کې زموږ د ولایتي دفتر کارکوونکې ده چې راغله رهنمایي ورته وکړه.

نیم ساعت څلوېښت دقیقې به لانه وې تېرې شوې ،اکرام د ورباندې اخسته سرنوشت او پېښې په هکله په سوچونو کې دومره ژور ننوتی و چې هېڅ یې هم نه لیدل،ډېر وروسته یې د چپرکټ ښي طرف ته وکتل،ګوري چې په تور حجاب کې اوږده نرۍ نجلۍ ولاړه وه،له دواړو سترګو یې داوښکو باران او په اکرام کې یې ګنډلې وې.

په دې وخت کې یې دشاوخوا نور ناروغان دهغه چپرکټ ته متوجه ولیدل،زینت دومره په مهارت ټول ځان تر سترګو په حجاب کې پېچلی و چې پېژندل یې ډېر سخت ول،خو اکرام ډېره ژر وپېژندله،همدا چې ورویې کتل، زینت سترګې وزبېښلې او په سینه یې را پرېوته،ښه ډېرېې ورته وژړل،ډېرې سلګۍ یې ووهلې، خو اواز یې په سینه او ستوني کې پټ ساته،زینت اوس په اطاق کې دادومره خلک نه لیدل.

اکرام هم ډېر وژړل ساحل ورته وویل خورې !

ډېره مه ژاړه، شکر دی اکرام اوس ښېخي ښه دی، ډېرې خبرې هم وسره ښې نه دي، خو زینت هېڅ نه غلې کېده ددې خونې ټول ناروغان اوپایوازان ورته حیران و، چې داڅه کیسه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچپرکټ خواته يې لاندې په رنګه مرمرو کېناستله اوښکې يې تويولې اکرام يې لاس په لاس کې ونيو اواز يې پرې وکړ.

زينت !ای زينت !

داخلک به څه وايي هيله کوم غلې شه، خو هغې خپله ژړا او سلګۍ نه شوې کنټرول کولای، ښه ډېر يې وژړل، اوښکې يې وچې کړې

نور يې ورنه په بند بند ستوني پوښتنې پيل کړې.

خوساحل اکرام ته د ځواب ورکولو وخت ورنکړ، هرڅه يې ورته وويل.

زينت ډېر وخت ورسره ناسته وه.

اکرام ساحل ته وويل، ترڅو چې زينت زما خواته وي هېڅ څوک مه را پرېږده، ورته وايه ډاکټران څوک نه پرېږدي.

ترډېرځنډ وروسته يې زينت ته وويل:

ته اوس ولاړه شه، چې کورنۍ به دې درته تشويش کوي.

زينت هم ورسره ومنله، خو هغه پخواني خماري سترګې او هفت رنګه دايره وي مخ يې خپل خواص له لاسه ورکړي و، سترګې يې داسې سرې شوې وي تابه ويل پوره لس شپې يې خوب ندی کړی، په سلګيو کې يې خدای پاماني وکړه او خپل کورته ولاړه.

اکرام څو ورځې وروسته له روغتون څه خارج شو، خپل کورته ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمیاشتې په تېرېدو سره بېرته خپلې دندې ته ولاړ.

یوه ورځ اکرام په بابر بڼ کې له څوتنو ملګروسره ناست وو، چې زینت ورته فون وکړ، خوداچې اکرام دملګرو په مخ کې اوداوخت دخبرو لپاره مناسب ونه ګاڼه نو یې ځواب ورنکړ، فون یې قطع کړ.

هغې څو زنګونه ووهل، اکرام بیاهم ځواب ورنکړ، زینت مسج ورته ولیکه، هیله کوم اکرامه !ځواب راکړه، ډېرضرور کار مې درسره دی.

خو اکرام لازمه نه ګڼله، چې په دې وخت کې دې ورسره خبرې وکړې، هغه ویل چې دشپې لخوابه په اطاق کې په بېغمه زړه ورسره ښې ډېرې خبرې وکړي ویل یې دالېونۍ هروخت همداسې کوي کله چې ځواب ورنکړم، نوبیا سل رنګه بهانې او چلونه کوي، ترڅو ځواب ورکړم.

مازیګر چې کله خپل اطاق ته راغی زنګ یې ورته وواهه، ډېره خفه وه، ویل یې له تانه مې هېڅ داسې تمه نه لرله.

اکرام ورته وویل، خیر دی ګرانې ملګري راسره وو، خو زینت ډېره خفه وه، اخر اکرام ورته وویل بس چې ته ډېره خفه یې دادی زه درنه بخښنه غواړم.

ـښه نو اوس وو ایه چې څه خبره وه، خیریت خو دی کنه؟

ـخاورې په سر خیریت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام پوی شو چې خبره خرابه ده.

- هیله کوم ووایه زما دې تشویش کړ،څه شوي ته خوبه روغه یې کنه؟په کور کې هم ټول ښه دي؟

-هو یو هم بلا ندی وهلی.

-ښه چې ټول ښه دي نو غم مه کوه هرڅه به سم شي.

زینت په قهر سره وویل،هېڅ هم نه سمېږي اکرامه !ته ولې نه پوهېږي بېګاته بیا هغوی راځي.

او داځل زه مطمینه یم چې پلار مې دستمال ورکوي، کوم شپږ واري راغلل او هرځل یواځې ستا لپاره ما انکار کړی دی.

- ته پوهېږي اکرامه ! چې زه یواځې خپلې پښتو نیولې یم،ستونی یې ژړا ونیوه ،خدای دې داپښتوهم په مرګ سپېره کړي،چې هرځل دیوچادمانع کېدو باعث کېږي.

اکرام یې خبره ونیوله نوتاخو ویل چې هغوی به بیارانشي.

اوففف اکرام ! زما خو نور هېڅ حوصله نشته خو ګوره مخکې مې هم درته ویلي او اوس یې هم درته وایم،ښه دې غوږونه خلاص کړه، که چېرې زما کوژده له عمر سره وشي، ځان وژنم.

اکرام ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره ګرانې زه پوهېږم داډېره سخته ده ،چې ته د مور او پلار په مقابل کې ودرېږې اوزه هم ډېر جرئت نشم کولای چې له خپلې کورنۍ سره داسې خبرې یادې کړم ،په دې خاطر چې له زینت نه د اوس وخت لپاره ځان خلاص کړي دروغ یې ورته وویل: ځکه له ما مشر ورور مې لا کوژده نه ده کړې نو زه به څنګه هغوی ته دخپل ځان په اړه داخبرې وکړم.

اوتاته خو معلومه ده چې پښتانه تل مشر اولاد ته واده کوي هغه هلک وي اوکه نجلۍ ،ښه نو اوس ته ووایه چې زه څه وکړم،ایا زه له خپلې کورنۍ نه پټ درشم او بېګاته ستادکورنۍ په وړاندې هغو خلکوته ووایم چې زینت زمامینه او زما ښځه ده تاسو نشی کولای چې دلته په دې نیت راشئ ترڅو هغه خپله اینګور جوړه کړئ؟

ـ نه اکرامه داسې ونکړې،زه نه غواړم چې زما کورنۍ دې بدنامه شي ځکه چې موږ په دې ځای کې ډېر لوړ نوم لرواو بل داچې زه داهم نه غواړم چې سبا دې خلک د تښتېدلې نوم راباندې کېږدي او ګوره ګرانه ددې هرڅه ترڅنګ زه داهم نشم زغملی چې ستا شخصیت،عزت او نوم اونښان ته دې هم څوک په ټیټه سترګه وګوري اوپه ټولنه کې دې په یوه بد نوم یاد شې.

ـ ښه نو ته ووایه زه څه وکړم ته چې څه وایې زه همغه شان کوم.

ـ بس زه نه پوهېږم چې هرڅه کوې خو خبر مې کړې، موبایل یې بند کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اوف خدایه داڅه په مصیبت اوښتی یم، یوپنځه زره دعاګانې خوبه یې له ځانسره کړې وي، چې ای خدایه ته خویې پلار او مور هغو خلکوته انکاري کړي خو ژر به یې له ځانسره وویل:

زه خو په رښتیا چې احمق یې ښه! که فرض کړو چې هغو خلکوته یې پلار انکار وکړ ایا زه له دې نجلۍ سره واده کولی شم؟

نه هېڅکله یې نشم کولای.

داچې اکرام له ولې په دې باوري وچې هغه هېڅکله له زینت سره واده نشي کولای دا یوه بله معمی وه، خو خپل زړه ته یې هم قناعت نشو ورکولی اونه یې زښت هېرولی شوه.

لاره ورنه ورکه وه، چې اوس څه وکړي.

اکرام په تعویذ ونو او بندونو ډېره عقیده نلرله، خو په دې ورځ دزینت لپاره له ماښام سره له اطاقه ووت، په دې لټه کې شو چې اوس یوڅوک پیدکړي چې له ده سره مرسته وکړي، په پوښتنو ګروېګنو یې یو تعویذ لیکونکی، پیدا کړو ژر ژر یې خبره ورسره شریکه کړه، هغه ورته وویل، چې زه دې کار کوم خو پیسې دې مصرف کېږي.

اکرام ورته وویل، څومره روپۍ پرې لګېږي؟ تعویذ لیکونوکي ویل شل زره افغانۍ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکرام په سترګو تیاره زیاته شوه ، بدن یې مېږي مېږي شو ،له ځانسره یې دتعویذ لیکونکي خبره تکرار کړه.

ششلل زره ! !؟

په مخ یې خوله راغله

په قهر یې تعویذ لیکونکي ته وویل:

ته د انجلۍ ولور غواړې که ماته یوتعویذ لیکې؟

ملا په سړه سینه او لویه حوصله ورته وویل:

ـ بچو !که دومره اسانه وای اوته دومره باتور یې نوبیا په ماپسې دڅه لپاره راغلی یې؟

ـ اوف خدایه پاکه ته خورحم وکړې،دانوپه کوم غم کې ایسار شوم،له ماسره خو ټولې په جېب کې دوه زره افغانۍ دي.

نا امیده دتعویذلیکونکي له څنګه پاڅېده، روان شو، تعویذ لیکونکي ورته وویل راځه مراعت به درسره وکړم،زړه مې دربانديې دردکوي ځوان یې کنه له شل زور څخه کمې نه اخلم.

خیر دی ته ۱۵زره راکړه، بیایې هم خبره وربانديې ښه ونه لګېده،ترې روان شو،نور یې نو نه غوښتل چې یوه خبره هم ور سره وکړي،له ځانسره په خبرو شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته اوس دې احمق ته وګوره،زه ورته دبانک رئیس ښکاره شوم،دخلکوله مجبوریته بده استفاده کوي،ته ورک شې اوستادې تعویذ ورک شي، زه هېڅ ستاسوپه دې کاغذونو عقیده نلرم خوځه وکړم نن ډېر مجبوریم ،اوبو اخستی یم ځکه زګ ته هم لاس اچوم،که څه هم په دې ښه پوهېږم چې دا زګ مې هېڅ دردنشي دواکولی،خو زړه مې ارام نه کوي او غواړي دخپل ځان دبچ کولو په خاطر له دېرو ستونزوسره په کلکه مقابله وکړي.

ای پاکه ربه ته خو راباندې رحم وکړه،ستاپه بنده ګانوکې خوهېڅ رحم نشته.

زه نوڅه وکړم، داخو ډېره ګرانه شوه،اوس کوم خوا لاړ شم.

له ځانسره لکه لېونی ګړمېده اوراغلې لارې ته مخامخ شو.

چې بیایې د هغه ملا اواز واورېده، په دې سره ته هېڅکله هم نشې کولای چې خپله مینه لاسته راوړې،که هرڅومره ورپسې وکړېږي او له هغې سره ځان په غمونو او دردونوکې شریک وښیي،ته حوصله نه لري،نونشي کولای چې خپل مقصد اومنزلت ته رسېږي،خواوس په اکرام دهغو خبروهېڅ اثر نه کاوه،سم لکه دېوال ته چې لګیااوسې.

کله چې اکرام ببرته راتاو نه شو، تعویذګر وانګېرله چې مړی یې له خولې ووته،نو پسې ور روان شو،لګ لرې یې ودراوه، له مټ نه یې ونیوه، ته خوراشه ګوره داسې کار نشته چې الله ج ورته دحل لار نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي پيداکړي، ته راشه زه درسره مرسته کوم خير دی يوه انه هم مه راکوه،راشه زه پوهېږم ته اوس ډېر فشار لاندې يې،فکر دې سم کار نه کوي،خدای مکړه داسې کوم کار ونکړې چې هم ستا اوهم دهغې جلۍ په زيان تمام شي.

اکرام يې له ځانسره روان کړ،خپله جادوګري او چشم بندي يې پرې وکړه،دوه درې شوېستونه او يو کاغذ يې ورکړ،ورته يې وويل:

دامې دهمدې لپاره مخکې له مخکې ليکلي دي،ډېره خواري مې ورباندې کړې ده،پوهېږم چې زموږ ټولنه له داشان ستونزوسره ډېره مخ ده،خو ګوره چې دې ته به يواځې سور پوښ نه ورکوې نور چې هر ډول وي پروانکوي،په تلوکې يې ورته وويل اوس ستا خوښه چې هرڅومره شکرانه راکوې،هغه هم ددې په خاطر وايم چې تعويذ دې اثر وکړي،کنه په خدای که به مې يوه روپۍ هم درنه اخستې وه.

دجېب دوه زره روپۍ يې ترې واخستې او درخصتولو په وخت کې يې ورته وويل،ګوره ځوانه تعويذبه په مټ پورې وتړې،او ساختونه يا شوېستونه به نن ماخوستن څلور واړه په پاکه ګياکې وسوزې انشاء الله چې هغه څه به کېږي چې ستا خوښه وي خو ګوره چې بې غوري ونکړې،کار خدای پاک کوي خو موږ اوداتعويذونه يې ورته وسيله ګرځولي يو.

ترټولو جالبه خو داوه چې اکرام بايد ولي تعويذ په مټ پورې وتړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ته یې هېڅ خوند ورنکړ، په چټکۍ ترې روان شو، همدا چې ورسېده ساختونه یې مخې سره وسپړل او دملا خبرې یې عملي کړې.

دشپې یوولس بجې وې چې دزینت له موبایل څخه ورته پیغام راغی،همدا چې پیغام یې ولوست،موبایل ترې دځمکې په لور حرکت وکړ په ځمکه چې ولګېد ،بېټري یې یوخوا او کوور یې بلې خوا ولاړ،یوه درنه چیغه یې وکړه اوورسره ښه په اوچت اواز یې تعویذ لیکونکي ته په ښکنځلواوبدو ردو پیل وکړ،تعویذ یې هم سمدلا وشکوه لرې یې وغورځوه،ښه ډېرېې وژړل،دځنګ اطاقونوڅخه یې هم ملګري راغلل،له اکرام څخه یې دپېښې علت وپوښت خوده هېڅ نه ویل،اخر یې کمال ته چې ترټولو ورته اعمادي وو اودزړه هره خبره یې ورسره شریکوله، وویل:

زینت یې بل چاته ورکړه !

هېڅ ځمکې ځای نه ورکاوه، ټول جهان وربانديې اور شو.

ای خدایه ! ته رحم وکړې، چې زینت به په څه حال وي،هغه خوبه مړه شي،زنګ یې ورته وواهه خو ځواب یې ورنکړ، بیایې شمېره ډایل کړه، په دریم ځل فون بند شو، یوځل یې بیاښه وژړل،خوب هم نه ورته.

لکه لېونی،یوځل یې کوټېندته لاس کړ،واسکټ یې واغوست،بس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم ورپسې،داسې ونه شوه،په زور وي که په رضا زينت له کوره اوباسم،بيايې دټولو لاس خلاص،زه وګورم چې څوک زما مخې ته راځي اوس نو ددې په قصه کې هم نه يم چې زموږ واده کيږي اوکنه زه دا نجلۍ د بل چا په کور کې نشم زغملی.

که زينت څه ويل اونه يې منله ،دومره به يې ووهم چې په ماکيږي،ملګرويې ورته نصيحتونه کول.

ـ اکرامه غلی شه ،څه له ځانه دې ماشوم جوړ کړی دی،دانو څه پيښې دي چې ته يې کوې،زور خودې ورسره نشته ،خپل پلاريې دی چې وريې کړه وريې کړه.

تاورته کله ويلي وو چې دالور دې ماته راکړه،کومه جرګه دې وراستولې وه اوکه هسې د هوا مرغان له خلکو اخلې؟

حوصله دې پرځای کړه،دادحل لاره نده،کومه چې تا نيولې ده،فکر ارام کړه اوس خو کار شوی دی،ستا دغه کارونه هېڅ ګټه نلري،نودانښه ده چې غلی کښنې.

دهغوی خبرو پرې يوڅه غبزه وکړه، په خپل ځای کې کښناست،ټول ملګري ورنه لاړل ،يواځې کمال ورسره پاتې شو،په دې خاطر چې داهلک څه چل ونکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه او دریمه ورځ یې زنګ ونه واهه،په څلورمه ورځ پوهنتون ته په لاره وه،چې دزینت موبایل ته زنګ ورغی،له دوه درې زنګونو تېرېدو وروسته فون اوکې شو مګر اواز بدل وو،بلې بلې بلې !خواکرام پرې غږ ونکړ،له هغې خوا اواز بیا راغبرګ شو، هرڅوک چې یاست بل وخت اړیکه ونیسئ،مورېشفاخانه کې یو.

اکرام بیاداسې شو لکه څوک یې چې په سر ښه کلک ګذار ورکړي،دنیا پرې تاوه شوه،له دې خبرې سره یې زړه دومره په اوچت اواز درزا پیل کړه چې په خپلوغوږونو یې دا درزا داسې اورېده لکه څوک چې یې په ملا ډبوي.

څه شفاخانه !په زړه کې یې وویل لکه چې دې کم عقلې څه خاورې ایرې خوړلي.

خیر خیر یې ویل له نیمې لارې راوګرځېد ،پښوکې یې زور ختم شو،زړه یې مړشو، سترګو لیدل بس کړل،یوه لوړه ودانۍ وه ترڅنګ یې کېناست،مخې ته یې یوکراچۍ ولاړه وه چې یخې اوبه اوغیر الکولي مشروبات یې پلورل اواز یې ورته وکړ.

وروره یو بوتل اوبه خوراکړه.

وبه یې وڅښلې له پښویې مړه مړه خوله روانه شوه، تندي یې سوخت شروع کړ،ژبه یې ډېره وچېده،ښایسته څنډوروسته یې ځان کې لږ متره پیدا شو، په ډېر زور راپاڅېد ،ورو ورو روان شو، هغه لاره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې ځایه یې هره ورځ په لس دقیقوکې لنډوله،نن یې په پنځه ځلو ښت دقیقوکې ووهله.

همدا چې اطاق ته ورسېده، سره لرې وربانده راغله،بدن یې لړزه پیل کړه،یخ یې شروع شو،دوه کمپلې یې واغوستې خو زینت یې نېغه سترګوته ولاړه وه، یوځل لکه لېونی کمپلې یې له ځانه وغورځولې، پرېږده چې مړ شم،زه بدبخته.

خلک خودخپلې مینې لپاره ځان قربانوي نوماڅه وکړه،زه به هم خلکوته دخپلې مینې اوبهادرۍ کیسې کوم؟

پکارده چې زهر وخورم،زمامینه دبل چاپه نوم شوه،اوماکمپله اغوستې پروت یم،خومره لاښه ښکارم.

په بیابیایې دزینت شمېره رخ کړه خو چاځواب ورنکړ.

سبالس بجې یې پلارموبایل اوکې کړ،همدا چې بلې یې کړل،اکرام وپوهېده چې دزینت پلارسمندرخان دی،له هغې خوا بیا غږ وشو بلې څوک یاست؟

اکرام ځواب ورکړ:

السلام علیکم کاکا جانه !

وعلیکم سلام سترې مشې،څنګه یې؟

مننه خوشحاله دې اوسې کاکا جانه،کور موودان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان يې ورته د زينت د همصنفۍ ورور معرفي کړ.

زه حيدر يم د شپنې ورور هغې راته وويل چې خورجانه يې زينت ناروغه ده، ډېر زنګونه يې ورته وهلي خو ځواب نه ورکوي.

تا سو راته ويلی شئ چې خورجانه اوس څنګه ده؟

سمندرخان ځواب ورکړ:

عزتمندشې بچی! هو دخدای فضل دی اوس رکه روغه ده، خواستراحت کې ده،ډاکټرانوورته ويلي چې ترڅوورځوبايد ارام وکړي،تاسوتشويش مه کوئ،شپنې لورته مې ووايه چې اوس يې خورکۍ ښېخي جوړه ده.

اکرام بيا وردمخه شو،زه خويې ورته وايم مګر دايې نه مني،که کېدای شي نو يوځل به ورسره خبرې وکړي چې زه د شپنې له جنجاله خلاص شم،د دې به هم زړه صبرشي.

هو ولې نه دومره خوکولی شي چې هغې سره خبرې وکړي،زه به موبايل ورته واستوم.

اوازيې وکړ.

جلوې !وجلوې !

اخوانه دکوچنۍ ماشومې اواز راغی څه وايې بابا !؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه دا مبایل دې عمه ته یوسه، چې خورجانه یې ورسره خبرې کوي.

ماشومې مبایل واخست تر کوټې یې له ځانسره په وړه ژبه زمزمې کولې.

امه ! ای امه !

هه دا واخله، چادرته زنګ وهلی دی، بابامې وویل چې تاته یې راوړم.

مور یې ورسره ناسته وه ، ویې ویل دانو اوس خبرې کولی شي، خو دا مبایل بند کړی کنه.

مبایل زینت واخست، په غالب ګمان چې سکرین ته به یې نه وي کتلي، همدا سې یې غوږ ته پورته کړی وي، په ډېر ماټېچن او له غمه ډک اواز یې وویل:

بلې سلامالیکم !بلې ستا اواز نه راځي.

مور یې ورته وویل:لورې !ته دې خبرې وکړه زه درته بېرته ژر راځم.

اکرام شکر ووېست ښه شو چې دا خوولاړه.

له دېخوا اکرام پرې په ډېره ملامته ښه اواز وکړ.

زینت !تاولې داسې وکړل !؟

ایا تا دخپل ژونداو کورنۍ لپاره هېڅ فکر هم ونکړ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینت ټکان وخوړ چې دا خو اکرام ده تشویش یې شو چې له پلار سره به یې څنګه خبرې شوې وي، په ژړا شوه، فون یې بند کړ، خو اکرام بیا ورته زنګ وواهه، له اوکې کولو سره زینت وویل:

زه اوس روغه جوړه یم، ګرانې ته تشویش مه کوه، زه درته بیا زنګ وهم.اکرام پوی شو چې بیا یې څنګ ته مور او یا کوم بل څوک راغلل.

زړه یې ښه شو، له ځانسره یې وویل شکر خدایه چې له مرګه دې وساتله، په همدې وخت کې زینت ورته مسج را واستوه، ته زنګ مه وهه، چې هره لحظه راسره خلک وي، زه خپله درته فون کوم، اکرام په دې خبرې سره نور هم ډاډه شو.

دوه درې ورځې اکرام زنګ ونه واهه او نه زینت زنګ وواهه، اخر اکرام ځان کنټرول نه شو کړای، زنګ یې ورته وواهه، خو دهغې مبایل بند و.

په سبا زینت ورته زنګ وواهه، اول یې ښه ډېر ورته وژړل بیا یې ورته وویل:

اکرامه زه خپل ځان وژنم نن وي او که سبا، داکار به حتماً کوم خو تا نه یوه هیله کوم چې خپل ژوند په خپله طریقه پیل کړه زما په فکر کې نشې، تا ته زه په هغه مینه قسم درکوم چې له ما سره یې لرې زما په اړه به هېڅ تشویش نه کوې، دا سې وانګېره چې ما او تا هېڅ نه پېژندل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ګوره ګرانې دادحل لارنده،کومه چې تا غوره کړېده، ته باید په دې پوه شې چې هرڅه په ازل کې شوي وي بل څه نه کېږي، موږ باید تل ،يوائې دځان په اړه فکر ونکړ اودزړه خبره ونه منو،ځکه دېرو خت دزړه خبرې اوفيصلې سمې نه خېژي،هيله کوم ځان هوښيارکړه.

داکرام خبره يې قطع کړه،هو دامنم څه چې په ازل کې شوي وي بل څه نه کېږي،خو زه پوهېږم چې زماپه ازل کې يې څه ليکلي دي،تاته خوشحاله ژوند غواړم اوماته دمرګ اوځان وژلو لپاره دموقع په لاس راتللو دعاوې کوه اکرامه !

ـ وګوره زينت ته ځان پوی کړه،هرڅه به خدای پاک سم کړي،زه پوهېږم چې ستاپلار هېڅ وخت ستاپه زيان کار نه کوي،ستالپاره يې چې کوم څوک ټاکلی دی،ترهرڅه لومړی به يې دهغه دکورنۍ،خپل اوخپلوانوپه اړه پلټنې کړې وي،بيابه يې دهلک په اړه هراړخېزې څېړنې کړې وي.

ستاپلار اومور خوله د ې خبر نه ول چې زه ا وته مينه کوو،زه پوهېږم که اوس هم ستاپلار خبر شي چې ته له يوه بل چاسره د مينې اړيکه لرې نوهغه به ډېر خفه شي اوکېدای شي چې دخپلې پښتونولی په سبب دمرګ ترپولې ستاترڅنګه در ورسېږي،نوته هڅه وکړه چې خپل پلارجان خفه نکړې،زه پوهېږم چې داډېره سخته خبره ده،خو ګوره کوموا شخاصوته چې لوړ نومونه ورکول کېږي او قهرمانان يې بولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی همدومره مشقت او دردونه ګاللي اوبیایې دانومونه خپل کړي کنه دا هرڅه دومره اسانه ندي.

زینت جانې !زه هېڅکله هم تانشم هېرولی،ته زما دسترګوتور یې خو اوس هېڅ نشي کېدای،هغه څه چې زما اوستاپه فایده دي هغه ستاخپلې کورنۍ ته پام کول او دهغوی دعزت ساتل دي،زه به له تاسره په هره ستونزه کې مرسته وکړم،خوته یوائې زمایوه خبره ومنه ګرانې چې هېڅ داسې کارونکړي چې خدای مکړه سبادې کورنۍ ته ستاپه سر څوک پېغورورکړي.

داسراراتل دنظم دوه درې کړۍ یې ورته وویلې چې:

داضروري نده نادانې چې هم ستابه کېږي

دقسمتونو فیصلې په اسمانونوشوي

اوته په ځمکه کرښه راکاږې چې دابه کېږي

زه ستادمینې نه منکر نه یم خوڅه وکړمه

خوهغې بیاهم دواړه پښې یوې موزې ته برابرې کړې وې،دهغه خبره یې نه منله.

-بس هرڅه چې وي زمانور ژوند ندی پکار،زه بې له تاپه ژوند اور پورې کوم،نه یې غواړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ څه چې غواړم هغه مرګ دی،نور ته زما په اړه هېڅ اند ېښنه مه کوه.

بلاخره،دوه درې میاشتوکې یې هغه په دې قانع کړه چې زموږ په قسمت کې به همدا سې لیکل شوي وو.

داچې دزینت زړه له ځانه صبر کړي په دروغویې ورته یوه ورځ وویل ماهم کوژده وکړه.

خونه یې منله ورته یې وویل:

ـ ته دروغ وایې.

اخر یې ورباندې ومنله اوقانع یې کړه چې داخبره ربښتیاده.

یوه ورځ زینت اکرام ته په ټېلیفون کې وویل،چې کابل ته دخپلې ترور کره ځي.

اکرام په دې خبره دېر خوښ شو، ویل یې که قسمت وي کومه ورځ خوبه یې وګورم، ورته یې وویل:

ښه نوکله به راځې او ربښتیا ټوکې کوې که ربښتیاوایې؟

زینت ورته وویل ربښتیاوایم،زه تا سره دا سې ټوکې لرم؟

دواړو وخندل،بس که دخدای رضاوي اوژوندی وم نو بلې اونۍ کې درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینت په ربښتیا بله اونۍ کابل ته لاړه،هره ورځ به يې له اکرام سره د ترور له لورګانو پټې خبرې کولې،يوه شپه يې دترور يوه لور چې مرسل نوميده په اطاق کې ورسره يوځای وه، اکرام ته يې زنګ وواهه،دټلوېزيون اوز هم پورته وو،خو ددې اواز يې سم نه شو اورېدای،اکرام ورته وويل:

ولې په جګ اواز خبرې نکوې؟

هغې ورته وويل مرسل راسره ده او ويښه ده، په خپل موبايل کې ګيم کوي ځکه په جګ اواز خبرې نه شم کولای.

په دې شپه زينت له اکرام سره څلور شپېته دقيقې خبرې په پسپکو وکړې،خوکله چې ۲۰دقيقې پوره شوې د مخابراتي شرکت لخوا په اتومات ډول اړيکه قطع شوه ،بيا يې زنګ وواهه خو زينت ۴ دقيقې پس ورته وويل:

اکرامه ! لږ صبروکړه چې کمپلې لاندې نور په خولو خيشته پيشته شوم،ساه مې هم تنګه شوه.

دباندې ووتله،دمه يې وکړه،بېرته کوټې ته راغله زنګ يې ورته ووهه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداځل یې خبرې یوځه ډاډه اولوړې وې،ټلوېزیون اوس هم چالان و ،اکرام ورته وویل اوس نوځنګه په لوړ اواز خبرې کوې که مرسل درنه پوښتنه وکړي،څه ورته وایې؟

زینت ورته وویل:

مرسل ویده شوې او دټلوېزیون ترڅنګ ده زما اواز نه اوري،که ویخه هم شي، زه یې وینم،بیا فون بندوم.

اکرام ورته وویل کوم وخت راشه چې چکر درکړم.

هغې وویل ځنګه؟ دلته خو ډېر بیروبار دی، څنګه به شي ،ماسره خو تل مرسل او دترور نورې لورګانې مې وي.

اکرام ورته دپېښوریو په اصطلاح وویل:

کېنه مړې !

خو یوه پکې ملګرې کړه، خبره ورسره یاده کړه، ورته ووایه چې دلته مې دکورس استاد دی راځه چې سبایې څنګ ته ورشو،زه به ددفتر ادرس ردکړم،دواړه راشئ.

زینت ورته وویل سمه ده زه به هڅه وکړم چې لغماني چل پرې وکړم،خوکه بریالۍ شم.

هغه هم ډېره چهارصدوبیسته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل خیر ته خو یوڅه وکړه،دومره به هم نه وي که بیاهم ونه شونو ما سره اړیکه ونیسه یوبل چل درته بنایم.

هغې وویل سمه ده،همدا سې کوم خو ته صبر چې که مرسل راضي کړمه ښه ده هغه په کابل کې بلده هم ده.

په دې وخت کې اکرام له یوه ټلوېزیون سره دیوې خپرونې د پړه یوسر او پرزېنټر په توګه کار کاوه.

یوه ورځ چې دسبا یې دخپرونې لپاره مېلمانه راوغوښتل ترڅو خپرونې ثبت کړي، دوه مېلمانه یې پیدا کړل اوددرېیم په لټه کې وو ،چې زینت ورته فون وکړ.

همدا چې فون یې اوکې کړ ،هغې وویل:

اکرامه ! سباته وخت لرې، چې درشم؟

دخوشحالۍ ساړه یې په زړه ورننوتل.

ورته یې وویل:

دانو اوس خبره وه چې تاوکړه؟

ولې نه ګرانې ته به زما خواته راځې او زه به وخت نلرم؟

خو ګوره چې مرسل هم راسره ده او ای !

هغه ګوره ډېره شوخه هم ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل:

پروانکوي، سباته زما دکار دفتر ته راشئ، ټلوېزیون ته به مو هم بوځم.

ـ نه نه زه هلته نه ځم، خلک به مو ټلوېزیون کې وګوري.

اکرام په ټېلیفون کې په لوړ اواز ورته وخندل، نه لېوني، نه دې وینې.

ـ ښه سمه ده ټوکه مې وکړه، درځو خو چکر به راکوې ګوره !

اکرام ورته وویل سمه ده تادې الله راولي، ځان به درنه ځار کړم.

ـ غلې شه اکرامه ! له دې خبرې مې اوس نفرت کېږي له هغې ورځې چې ته ننګرهار ته راتلې، مادرته همدا خبره وکړه او په بله ورځ تاباندې موټر ټکر شو اوس مې، دا خبره هېڅ نه خوښېږي.

ـ ښه سمه ده، ځان درنه نه ځاروم، زه هم دومره باتور نه یم.

سباته یې، له یوې تر درې بجو سټډیو بوک (ریزرف) کړه، مېلمانه یې هم په یوبل پسې وخت کې راوغوښتل.

سهار وختي پورته شولمونځ یې چې وکړ، له چای څښلو دمخه یې کلین شیف اوحمام وکړ، په ځان یې سمه خواري وکړه، نوې درېشي او نېک ټایي یې واغوستل، ښه قېمتي سپری یې استعمال کړه، لس بجې وې چې زینت زنګ ورته ووهه.

ته چې غوږی پورته کړ، هغې ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ عالي جنابه !اوس خو دې له دفتره راووځه کنه.

ـ څه راووځم مطلب دې څه دی ؟

ـ ته خو یوځل راووځه اویا ووایه چې کوم شعبې ته درننوځو ؟

اوچته پاڅېده، دروازه یې خلاصه کړه، ګوري دوه پتلون کړې جنکۍ،چې په غربي سټایل یې ځانونه جوړ کړي ،ددروازې مخې ته ولاړې دي، زینت تورې عینکې په سترګو او دعمه لور یې مرسل پاس په وېښتو کې ټومبلې وې،دواړو ته یې،ښه راغلاست ووایه، دفترته یې دننوتلو بلنه ورکړه، داخل ته چې ننوتې،زینت عینکې لرې کړې، لاس یې ورکړ،ترڅېره یې داکرام لاس په خپل لاس کې کلک نیولی وو ،اکرام باور درلود ،که مرسل ورسره نه وای نو زینت ښه کلکه غاړه ورکوله، خومرسل یې مخې ته دیوال جوړ وو ،له دې سره تر سترګې مشي، وروسته یې مخ مرسل ته واړاوه.

ـ مرسل جان تاسو ښه یاستئ؟

ـ هومننه کوم صیب تاسو څنګه یاست؟

مرسل دزینت په لور مخ واړوه، ورته یې وویل:

ـ زینت جانې !دومره کوچنی او ځوان استاد ؟

ـ زه خو وایم چې ته به یې استاده یې.

هغې ورته وخندل،هو دازما استاد دی،او ویاړم ورباندې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسل چې اکرام ورنه دومره تمه نلرله همدا خبره يې پسې وغزوله، واقعاً چې با استعداده اوباسليقه ښکاري.

اکرام ورته وويل، خوشحاله اوسې، اغلې مرسل،خو ودې نه ويل چې تاسې په څه بوخته ياست ، زده کړې مو څومره اوپه کومه برخه کې کړي، اورښتيا ته هم د زينت په شان تنبله يې اوکه څنګه؟

د زېنت تندی تريو شو د سترګوپه کونجونوکې يې اکرام ته وکتل.

مرسل ځواب ورکړ،زه دکابل پوهنتون د ژورنالېزم دپوهنځۍ ددوهم کال محصله يم.

دزينت لکه چې نور داکرام او مرسل په خبرو رخه راغله،په خبروکې يې وروداننګل:

خير نوزه به ولاړه شم، بس همداتاسو خبرې کوئ.

دربواړو ښه په لوړ اواز وخندل،اکرام خپلې څوکۍ کې کېناست.

ددفتر مستخدم ته يې چې څنګه هدايت او رهنمايي کړې وه هماغه شان يې کړي و چای يې له څو ډوله کېکونو او بيسکټو سره راوړ.

مرسل وويل ښاغليه،دې ته هېڅ ضرورت نه و، خو زينت غلې وه، دشيدو چای پيالوکې واچول شو.

زينت اکرام ته په موسکا سره وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخښنه غواړم،استاده کولی شم ستاسو له کمپیوټر څخه انټرنیټ ستفاده کړم؟

اکرام ورته وویل هو ولې نه !خولومړی داراته ووایه چې کمپیوټر او انټرنیټ سره دې کله بلدتیا پیدا کړي؟

هغې ورته وویل هغه تاچې داسانه انټرنیټ په نوم کتاب راکړی،کله کله مې د ورور په کمپیوټرکې دهمغې په مرسته کار کوم.

ښه سمه ده راشه مهرباني وکړه.

نجلۍ راغه د اکرام په نوم فولډرته ننوته،دانځورونو په کتلو بوخته شوه،ښایسته څنډ پورې یې وکتل نوره بېرته دمننې په ویلوسره خپلې څوکۍ ته ولاړه.

دغه شان شپې څو مره ژر تېرېږي دومره ژر ۱۲بجې شوې، نور نو باید اکرام ټلویزیون ته تللی وای،دوی ته یې وویل زینت جانې راځۍ چې ځوتلویزون ته زه یو دوه خپرونې ثبتوم چې میلمانه مې راغوښتې ،تاسو هم له ځانه سره بیایم اوزه پوهېږم چې دشیدو چای اوبیسکټو مو اشتها خرابه کړه دخپرونوله ثبتولو وروسته به غرمنۍ وخورو.

مرسل وویل نه ښاغلیه ډېره ډېره مننه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ به درنه ولاړې شو زه هم درسونه وایم ازمویني مې رانږدې دي بس دی تاسو مووليدلی زینت راته پرون وویل چې دلته مې استاد دی او ډېر راباندې ګران دی یو ځل ورځو.

اکرام ورته ویل ډېر موښه وکړه خو که غواړئ زه خوشال شم دغرمې ډوډۍ ماسره وخورئ ما زینت ته ویلي زه یو دوه خپروني ثبتوم مېلمانه راځي، اوکه تاسو وایئ نوله مېلمنوبخښنه غواړم، رخصت به یې کړم، مګر تاسوبه ډوډۍ راسره خورئ،داحتمي او جبري خبره ده.

زینت غلې ولاړه وه، هېڅ یې نه ویل،اکرام پوهېده چې د زینت په زړه کې به دا خبرې تېرېده چې کاش مرسل ورسره نه وای، چې هغې خپل زړه ښه ورته تش کړی وای، خو داکرام لپاره مرسل ډېره په کټه وه.

مرسل هم ورسره ومنله،دټلوېزیون په طرف روان شول.

موټر راغی درې واړه پکې کېناستل،هلته چې ورسېدل، په دروازه کې دتلاشۍ په وخت کې یې ورته وویل دا دواړه مې مېلمنې دي،د نورو دوه مېلمنو نومونه یې هم ورکړل چې راورسېږي او ستاډیو ته یې رهنمایي کړي.

دوی ولاړل،زینت او مرسل یې انتظارخونه کې کېنولې،اکرام لاندې ښکته شو ، ترڅو کېمره مينان،پیدا او ستډیوبرابره کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغه همکاران خبر شوي وو چې له اکرام سره دوه ښکلې نجونې راغلې دي،ترهغې بېرته پاس ور خته دوه نجونې همکارانې یې له مرسل اوزینت څخه یو اوبل طرف ته ناستې او دزړه خواله یې ورسره پیل کړي وو.

خو دوی ورته ډېرې زروړې نه غږېدلې.

یوې همکارې یې چې برېښنا نومېده، اکرام ته وویل:

اکرام صیب،دا مېلمنې خودې هېڅ خبرې نه کوي،خوماشاءالله یوه دبلې نه ښکلې دي.

هغه ورته وویل:

ستاسواو ددوی ترمنځ دومره فرق دی لکه د ونې او دیوال شارو ترمنځ چې وي،دادواړه دېوالي شاروګانې دي اوتاسودونې،نو دونې دشارو بچي،دديوالي شارو دبچیوپه نسبت ژر په خبروراځي.

برېښنا او وږمې په کړس خو زینت او مرسل له ځانسره وخندل،یوبل ته یې معرفي کړي،وږمې چې دفېشن په نوم یوه خپرونه یې چلوله له زینت هیله وکړه ترڅوورسره یوه خپرونه ثبت کړي،خو هغې انکار وکړ،بیایې مرسل ته وویل هغې هم ونه منله.

په دې کې داکرام نارینه وو همکارانو هم یوه یوه سر راښکاره کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکرام یو مېلمه هم را ورسېده، نو اوس يې باید خپرونه ثبت کړې وای، زینت او مرسل یې بربېښنا او وږمې ته وسپارلې، او خپله له مېلمه سره سټډیو ته ننوته شو، دخپرونې په پنځلسمه دقیقه کې باید وقفه اخستل شوې وای، همدا چې دوقفې اناونس يې ورکړ، پنځه شپږ جنکۍ، دتخنیک شعبې ته راننوتې، اوس نو داکرام دراډیو دبرخې همکارانې، ځلا، سُنن، او یُسرا هم ورسره ملګرې شوې وې، کله چې يې دخپرونې اناونس ورکړ اولیدونکیو ته يې ښه راغلاست وویل، مېلمه يې مخاطب کړ، خومېلمه چې دوقفې پرمهال، يې دنجونو ډله دتخنیک په څانګه کې ولیده، یودوه ترې هېر شول، خبرې ترې ګډې وډې شوې، اکرام تخنیکر، ته اواز وکړ: سټاپ.

نجونو ته يې وویل:

هیله کوم تا سو دا ځای خالي کړئ، خفه نشئ.

هغوی هم بېرون ووتلې، کله چې خپرونه خلاصه شوه، نو مېلمه داکرام یوشاعر ملګری و، اکرام ته يې وویل، برېدر دې ددوی لعنت شي، داڅه وو دا؟

هلکه اکرامه !مزې خوتا سوو کړې، موږ خو هسې وسو ځېدو هههههه.

دی يې رخصت کړ، بل مېلمه هم رارسېدلی وو هغه یې هم سټډیو ته بوته، خپرونه پیل شوه، چې داځل یواځې زینت دتخنیک په څانګه کې راښکاره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام چې ولیده، زینت یواځې وه، نور یې هم ځان روب داب کې کړ، ترڅو زینت ته ځان په خپل کار کې ډېر بریالی وښیي.

هغې هم خوا نړه خوا ورکتل، خو اکرام ځکه نه شول ورکتلای، چې له مېلمه سره یې په موضوع خبرې کولې او باید خپلې کمرې ته یې کتلي وای، دوقفې اخستوپه وخت کې یې زینت ته اشاره وکړه، ترڅو سټډیو ته دننه راشي.

دخپروني تخنیکرچې مصطفی نومېده، زینت یې راوسته، سټډیو کې یې دکمرې شاته په څوکۍ کېنوله، دا خپرونه یې نوښه په مزه ثبت کړه.

دمېلمه له رخصتولو وروسته اکرام غوښتل چې ولاړشي، خو زینت اومرسل چې له یُسرا سره په راډیو روم کې وې، ورپسې ورغی، اواز یې ورته وکړ.

ځلا !

زمامېلمنې را پرېږه چې موږ ځو.

هغوی هم راووتلې، مرتضی چې په ټلوېزیون کې یې دموسیقۍ خپرونه مخکې وړله، له دریېم منزل نه ورته اشارې کولې، ددوی دټلوېزیون سټډیو ځمکتلې کې وه.

هرهمکار به یې چې زینت او مرسل ولیده نو خپل کار به ورنه پاتې و.

ځلا وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام صیب، ته څوښېږې انتظار خونه کې کېنه زما له دوی سره کار دی، هغوی په دې کمو شېبو کې دومره خوږې دوستانې شوې وې، چې هېڅ ترې بېلېدلې نه.

د موبایل شمېرې یې هم سره یوبل ته ورکړې وې.

اکرام انتظارخونه کې وو ،چې څونفره همکارانویې ولید ،مخې سره یې پرې اوازونه پیل کړل.

اکرامه !اکرامه !

داحورې څوک دي اوله کومه دې کړي دي؟

نوید چې ډېر شوخ وو له اکرام نه یې غېږه چاپېره کړه ورته یې وویل:

یاره بچو تاته خوزما دومره تمه نه وه، ته خوډېر وران وختې.

ټولو په یوه اوز وخندل.

اکرام ورته وویل:

غلي شئ خدای دې انصاف درکړي،دامې همصنفیانې دي،غوښتل یې زموږ ټلوېزیون وګوري، چابه یوه پوښتنه کوله،چابله،یوه به ویل اکرامه !

داچېرې ژوند کوي؟

بل به ویل نو دکوم ځای دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شبیر وویل:

ماخو لاتر اوسه په پښتنو کې په داسې ستایل جنکۍ نه وې لیدلې.

نو ریې اکرام له پښتنو تنګ شو.

چې هغوی هم راوختلې، خو اوس هغه زینت او مرسل نه وې کومې چې له اکرام سره راغلې وې.

دهغوی دد فتر ارایشګرې په دواړو نوره خواري هم کړې وه.

دومره ښکلې ښکارېدې چې هېڅ اندازه یې نه وه.

دواړه یې خپلوولاړو همکارانو ته ور وپېژندل.

دا زینت او دا مرسل ده.

زینت او مرسل هغوی ټولو ته د سلام په نیت سرونه وخوځول.

اکرام هغوی ته وویل:

ښه نو هلکانو ! دخدای پامان، موږ پوهنتون ته ځو.

مرسل او زینت له نجونو سره خدای پاماني وکړه او روان شول.

وږمې ورپسې اواز وکړ:

ـ اکرام صیب دوی به بیا هم کله راولې ښه !

ـ ښه سمه ده راولم یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددروازې څخه په وتلوکې يې يوې بلې ته لاسونه وخوځول اوداسې يې وويل:

ـ بای قندولکو !

ددفتر موټر کې کېناستل، راروان شول، موټر يې په شهرنوکې رخصت کړ، دوی يولوکس هوټل ته ننوتل، دغرمې ډوډۍ يې نږدې درې بجې وخوړه، له ډوډۍ خوړلو وروسته زينت وويل، استاده ډېره ډېره مننه، نن مې د ژوند تر ټولو له خوښيو ډکه ورځ ده.

کاش هره ورځ همداسې وای.

اکرام د شوخۍ په ډول ورغبرګه کړه.

بس ماسره ګرځه هره ورځ مزې کوه.

مرسل هم مننه وکړه، ډېره خوشحالي، يې څرګنده کړه، ويل يې:

واقعاً نن بېله ورځ وه.

اوس نو هغوی دواړو غوښتل چې ولاړې شي، ددې ورځې په جريان کې ځوځوځله له کوره ورپسې، زنګونه، هم ووهل شو، زينت وويل: چې مور ځو اکرام هم رخصت ورکړ، خو ورته يې وويل چې پټه ولاړه نشې، هرکله چې تللې ما خبر کړه.

زينت وويل حتماً دې خبروم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د خدای پامان،زینت لاس ورکړ،او دواړه په چکر چکر روانې شوې.

اکرام ترهغې ورپسې کتل چې له سترګویې پناشوې.

کورته چې ورسېدې نو مرسل زنګ ورته وواهه.

سلام اکرام صیب !

ولا ډېر خوند یې وکړ، ډېره مننه له مېلمه پالنې څخه مو ،موږ کورته راورسېدو.

دوهمه ورځ زینت اکرام ته فون وکړ:

ـ زه همدا اوس روانه یم ،جلال اباد ته،اکرام ورته وویل داڅه وایې،او ولې داسې یوناڅاپه؟

هغې ورته وویل ورور یې ورپسې راغلی دی او باید ولاړه شي.

اکرام غوښتل هغې ته یوه ډالۍ واخلي خو اوس یې امکان نه وو ،خدای پاماني یې ورسره وکړه،کله چې کورته رسېدلې وه، بېرته یې د اکرام د اطمنان لپاره ورته زنګ وواهه.

دوه ورځې یې خبرې ونکړې، اکرام بیا دخپل زړه له بدې ګواهۍ ډېر تنګ شو ،له ځانسره یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتماً بیاکومې بدمرغې بلا دده په لور دقدم ایښودلو نیت کړی دی،له ملګروسره ناستې پاستې هم خوندنه ورکاوه،همدا دلیل وو چې ډېر وخت به ورنه بیل او ځانته ګرځېدده.

سهار چې دفتر ته ولاړ،کمپیوټر یې روښانه کړ،بې له کوم څه کولو یې بېرته بندکړ، دد فترمستخدم غلام ته یې اواز وکړ:

غلام کاکا !

که زحمت درته نه وي ماته خویوه پیاله شین چای کتابخانې ته راوړه،هغه هم دښه صیب په ویلو سره دچایو دترموز په طرف روان شو،اکرام چې کتابخانې ته ننوت،په الماریوکې په ایښودل شویو کتابونویې نظر تېرکړ،پرته دکتاب راخیستلوڅخه په کوچ کې په چټکۍ سره کېناست،په ښي لاس یې خپل تندی ونیو، دهسک په لور یې وکتل.

ـ ای خدایه!ولې دې زما ژوند دداسې دغمونو او ستونزو په ګردابونوکې ایسار کړی دی،ولې راته یوه دحل لاره نه ښیي،زه به نو ترڅو داسې یم،ای الله یو احسان خوراباندې وکړه،هغه څه راته راکړه چې تاېې هر مخلوق ته دورکولو ژمنه کړې،خو نن زه درنه خپل هغه حق له وخته دمخه غواړم.

ای پاکه خدایه ماته مرګ راکړه،زه نور په دې بدرنګه نړۍ نه غواړم قدم کېږدم،دانوڅومره له بدمرغیوډکه دنیاده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې يې پورته کتل ،له ځانسره يې خبرې کولې چې دکتابخانې دروازه ټک ټک شوه ،ځواب يې ورنکړ.

غلام کاکا دروازه نیمه راخلاصه کړه.

ـصیب ! زه داخل ته راشم؟

ـهوډېر وبخښه کاکا

غلام کاکا څه ونه ویل دچایوپیاله چې له یوچاکلیټ سره په شیشه يي قاب کې ایښودل شوې وه په میز يې کېښوده او له کتابخانې ووت،اکرام مخ کې ایښی مېز په زوره په سوک ورواهه،نږدې وه پیاله ترې چپه اولاندې وغورځوي،همداسې يې چپ طرف الماری نه یوکتاب راکش کړ،دامریکایي لیکوال ډیل کارنګي لخوا لیکل شوی (دژوند لار) کتاب وو چې پښتوته ژباړل شوی وو ،دکتاب دمنځ پاڼې يې پرانیستې،خوکتاب کې ورته د تورو پرځای دزینت ښکلې څهره ښکاریده،چې دامهال ډېره غمجنه اوله یودنیا فکرونوسره يې دده سترګوته کتل.

ـاووفف ګرانې دلته هم ته يې؟

بیایې شروع وکړه،زه نوڅه وکړم، اخر څه وکړم،ماته خوهېڅ چل نه راځي،زه څنګه تر تا در ورسېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای خدایه چې مینه اومحبت دې پیداکاوه نو داپښتودې ولې ورسره پیداکوله.

سپینې اوښکې یې په مخ روانې شوې،دازه په څومره سخته ازموینه کې راګیریم،بیابه یې وویل.

په ماپسې بلا چې زینت به څنګه وي ویل یې چې نن سبایې دواده نېټه هم ټاکل کېږي،چې څه به شوي وي ،دادوه ورځې مې ورسره خبرې هم ندي کړي.

زینت ورته ویلې و چې اوس ورته له ده سره خبرې ډېرې ګرانې شوې دي ځکه چې ټول دواده په اړه خبرې کوي،څوک دنجلۍ لپاره لباسونه،فرش اوظرف اخلي،څوک دهلک لپاره اوڅوک دمېلمنو په اړه خبرې کوي.

ددې لپاره چې اوس زینت له پخوانه یوڅه ښه شوې وه،ناروغي یې هم ښه وه،خسرګنۍ یې هم بیړه کوله چې اینګور ترکوره کړي،خاوند یې هم ډېر ورته وارخطاوو.

اکرام پیاله خولې ته پورته کړه خولایې ورنه غړپ نه وو کړی،چې موبایل یې وشرنګېد ،بېرته یې پیاله له قاب نه اخواپه میز کېښوده ،موبایل یې وکوت ګوري چې د زینت زنګ دی.

داخوزینت ده،کاش چې بد زیر راته ونه لري،نور یې نوهېڅ توان نلرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه نازړه يې د تائيد تنې کښکاږله.

ـ ها ګرانې ته څنګه يې؟ !

ـ زه ښه يم اکرام او ته څنګه يې؟

ـ هيله کوم له مادا مه پوښته چې څنګه يم،له سترګو مې اوروته الوزي،نه پوهېږم څه وکړم ؟

ـ هېڅ مه کوه،ته خبريې چې راتلونکې پنجشنبه دواده ورځ وټاکل شوه؟

ـ ها ؟څه وايې ؟

ـ رښتيا وايم،بيګاه هغوی راغلي وو ،خبره يې سره وکړه.

اوف زينت ! بس يوائې همدا زيری پاتې وو او داغم مې نه لاره چې کله به له تاسره نور دخبرو کولو اودتل لپاره دليدو چانس له لاسه ورکوم ،دادی داتيګه دې هم په سر راته ونيوله،اوس يې راباندې راوغورځوه چې ورلاندې شم او ښخې رانه خلاصه شې.

زينت وويل،ولې ته څه فکر کوې چې زه د ېره خوشحاله يم؟ته پوهېږې چې زما زړه له وينوډک دی؟اوبياخوتاته ماويلي وو کنه چې زه ژوندی نه پاتې کېږم اومرم.

ـ په دې خاطر چې زينت ته يو څه روحيه ورکړي ورته ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو څه وکړو ګرانې ته وو ایه، تاته خو مې په هغه ورځ هم وویل چې راځه کومه خوابه ولاړ شو، څه وخت وروسته به مشرانوته خبر ورکړو، ګوروبه ورسره چې هرڅه کېدل، خوتا ونه منله.

زینت ورته وویل زه پوهېږم چې ستاخبرې په واک ندي، بس دابه زموږقسمت کې ول، اوس غواړم له تاسره یوځل بیاهم وګورم که بیامړه شم نو هېڅ ارمان به مې په زړه نه وي، زه په دې ښه پوهېږم چې تاته به دلته راتلل ډېر مشکل وي، ځکه په دې وروستیو کې ډېر ژر ژر راغلې اوس به نو په دفترکې هم درته ځوک اجازه نه درکوي اوستابهانې به هم نورې خلاصې شوې وي چې هغوی ته یې وکړې.

خو که ته راشې او زه دې ووینم که بیامړه کېږم هم ځنکدن خوبه مې یوڅه ارام وي.

اکرام ورته غوصه شو.

ـ ته ولې داسې وایې، ته خوښخې له ژونده نا امیده یې، خیر دی، خدای پاک خو مهربانه دی.

زینت په مات زړه وخندل، هو ښېشکه چې مهربانه دی خو په ما اوتا باندې ندی مهربانه.

کنه وګوره ولې یې زمونږ ارمانونه پوره نکړل؟

نو اکرام هیله کوم درنه راشه او زما وروستۍ ارمان پوره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل بس ته اوس دا خبرې پرېږده زه حتماً درځم، که همدا نن هم راته په دفترکې ځواب راکوي ورته تیار یم، خوستالیدوته به درځم.

ـ نبه نو کله به راځې؟

ـ که ستا غمونو ونه وژلم نو د سه شنبې په ورځ درځم.

زینت هم سه شنبه مناسبه ورځ وګڼله ځکه په چهارشنبه کېدای شي دلرې ځایونو مېلمانه راشي.

اکرام ورته وویل ښه سمه ده اوس دې خدای مل شه،زه چې در ورسېدم فون درته کوم دلیدو ځای به و ټاکو ،ته په ځان پام کوه.

خدای پامان ګرانه ستادلیدو په هیله.

اکرام سره تنهی زور کړه.

ده ته اوس له دفتر نه په کور کې بهانه جوړول ډېر سخت وو ،ځکه په یوه میاشت کې ځلور ځله ولاړ ،هلته به چې په کور کې ترې پوښتنه شوه چې ځنګه مخکې خوبه میاشت،ځلو ښت شپو کې یوځل راتلې اوس ځنګه هره اوونۍ راروان یې؟

ده به ورته وویل چې دلته په جلال ابادکې چې زموږ ددفترځانګه ده،دلته یې دځینوکارونولپاره مرکزي دفتر را استوي،په دې خاطر چې دی ورته تر نورو ډېر اعتمادي شخص دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ به یې هم باور وکړي.

ددوشنبې په ورځ له دفتر نه درخصتیدو وروسته یې دننګرهار لاره ونیوله،ځوځایه لاره هم بنده شوه،دشپې یوولس بجې کورته ورسېد،ټول ویده وو،ده هم څوک خبر نکړل،له خپل کشر ورور، ساحل سره په حجره کې ویده شو.

ساحل ورباندې پوی نه شو، سهار چې ویښ شو ګوري ترځنګ یې بل څوک هم پروت دی خوکمپله کې یې ځان تاو کړی وو پته یې نه لګېده چې څوک دی،له ځانسره یې وویل چې کېدای شي کوم دتره ځوی یې وي.

اکرام چې دشپې مزل ډېر ستړی کړی وو دسهار لمونځ هم ترې قضاشو،اوه بجې وې چې راویښ شو، ساحل مطالعه کوله،چې ده ورباندې اواز وکړهلکه ساحله ! ستړی مشې.

- وی ! !لالا داخوته یې کنه راغی ستړي مشي یې ورسره وکړه.

کله راغلی یې؟

- دشپې ناوخته وه.

- زه خوبه دې را ویښ کړی وم کنه.

- هسې مې ولې له خوبه وېستی وې ته هم ټوله ورځ کار کوې ستړې به وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ښه کور کې خلک خبر دي چې ته راغلی يې؟

ـ نه هېڅوک هم ندي خبر.

ـ ښه ځه چې ځو چای به هم تيار وي.

دواړه ورو ښه کورته روان شول، انګړته چې ننوتل، ماشومانو چې اکرام له ساحل سره وليد نو چيغې يې کړې هلۍ ګل لالا راغی.

ټولو يې مخې ته رامنډې کړې، راحب چې د اکرام د وروور شفق ځوی وو، له ونې هم ټيټکی و بل داچې اوس تازه په خبرو راغلی ولکه طوطي ميده ميده خبرې يې کولې، داکرام په لمنې پورې ونښت.

ـ کاکا ماته چيشی؟

(کاکا ماته دې څه راوړي دي؟)

کرام جبب ته لاس کړ لس افغانۍ يې ورکړې.

ـ هه داواخله تاته مې ډېر شيان راوړي دي خولاندې مې د ابراهيم په دکان کې ايښي ، ورشه پيسې ورکړه او شيان به درکړي.

کوچنی خوشحاله دخپلې مور په لور روان شو.

اکرام دمور کوټې ته ننوت له ټولو سره يې روغبړ وکړ، دمور لاسونه يې ښکل کړل، هغې ورته وويل ځويه څنګه په دومره سهار وختي کې راو سېدې خيريت خو دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو مورجانې ! خیریت دی،اوس نه بلکې دشپې راغلی یم خوداچې ناوخته وه،تاسومې په عذاب نکړئ،ډوډۍ مې هم په لاره کې خوړلې وه،نومې دابهتره وګڼله چې اوس وګورو.

ټول کېناستل چای تیار و ،په شریکه یې وڅښه.

اکرام خپلې خورڅانګې ته وویل که زما جامې وي او اوتو ورباندې وګرځوې نو ښه به وي په ښار کې یوڅه کار لرم دا جامې مې خېرنې شوې دي،هغه هم پاڅېده اولاس په کار شوه.

څانګې ورنه پوښتنه وکړه لالا ،په موټرسایکل ځې؟

هو !

هغې ورته په موټرسایکل هم ټوټه ووهله.

یوولس بجې له کوره ووت.

ټولوته یې وویل دبیالیدوپه هیله.

اکرام چې له کوره ووت ،مور یې لورګانوته وویل:

- نن راته هلک خوشحاله نه برېښېده،خدای مکړه کوم مشکل خوبه ورته نه وي پېښ شوی،دسرخیر دې یې وي.

یوخومې سل ځله ورته ویلي چې په دغه میراثي موټرسایکل مه ګرځه،زما نه خوښېږي،داډېر بدمرغه شی ده،له ډېرو ځوانانویې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ وخوړې، دهیچالحاظ نه کوي، یوځل چې له یو شي سره مازې ولګېده بیا حتمي مرګ ژوبله رامنځته کوي.

لورګانویې په یوه اواز وویل:

بسم الله دې وي،خدای مې دې لالا پلو وي،مورې دعاورته وکړئ،چې پخیر بېرته راشي کورته.

ثانګې وویل نن ماته هم ښه نه ښکارېده، د جامو ورکولو په وخت کې ماهم ترې پوښتنه وکړه، چې لالا !خفه غوندې راته ښکارې، خوهغه وویل چې،هېڅ خبره هم نشته،تاته همداسې ښکارم.

کله چې زه له خونې دباندې راووتم ،چا ورته نګ وواهه دهغه نفر خبرې خومې نه اورېدلې،مګر لالامې ورته وویل : ته حوصله په ځای ساته هرڅه به سم شي،زه کور کې یم،اوس درځم.

دمور اندېښنه یې نوره هم زیاته شوه، فشار یې پورته لاړ پرېوته،لورګانو ژر درمل راوړل ور یې کړل ،اوبه یې پرې وپاشلې،په لږ وخت کې بېرته کېناسته.

اوس هم ډېره ناقراره وه،زړه یې نه صبرېده،لورګانو ته یې وویل:

تاسو مبایل راوړئ چې زه ورته زنګ ووهم.

ثانګې موبایل ورکړ،شمېره یې ډایل کړه،خوداځواب یې دترلاسه کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

-کومه شمېره چې تاسوغواړئ ورسره اړیکه ونیسي، مصروفه ده.

بیایي زنګ وروواهه،خوداځل یې زنګ تېرولوسره waiting call ولیکل،اکرام چې ولیدل دکورشمېره ده ځواب یې ورکړ.

-بلې !

-ځویه ورسېدې پخیر؟

-سلام مورجانې ته یې؟هو ورسېدم.

-ای ځویه !ته خوبه ښه یې کنه،ماته نن بل ډول په نظر راغلې؟

داکرام زړه چې اوس ډېر کمزوری شوی و ،راډک شو،ستونی یې بند شو، کله یې ویل راځه ښه ډېر ورته وژاړه،چې زړه دې سپک شي،خو ددې لپاره چې مور به یې له ډېرتشویش څخه مړه شي،په دې خاطر چې اکرام ډېر ورته ګران وو.

دخپلې ژړا دورکولو لپاره یې په تېزه وټوخل،او غولونکې خندایې وکړه.

نه نه مورجانې هېڅ خبره هم نشته،روغ رمټ یم،ته هېڅ فکر مه کوه، کارونه مې خلاصوم، او ډېرژر درځم پخیر،دعاراته کوه مورې !

مور یې وویل تل دې دخدای پاک نظر درباندې وي،دهغه(ج)درحمت سیور دې په سر اوسه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه مورجانې مینه درسره لرم،دخدای پامان.

اکرام چې تر دې دمه دخالد په دوکان کې ولاړو ،موټرسایکل یې ورته وسپاره،ورته یې وویل چې زه ښار پورې ځم، او بېرته راځم،دخالد دوکان له ښاره یوڅه وتی و ، هغه ورته وویل غرمه ده ډوډۍ وخوره بیا ولاړ شه.

خو اکرام نن یواځې د زینت لیدوته ډېر وږی اوتږی وو ، نو یې ورته وویل:

مننه دادې درباندې قرض وي اوس موړ یم، همداسې روان شو، په یوه سټرینګي ریشکاکې کېناست، ولاړ ښارته اوله ښاره دزینت دوی دکلي په لور.

لومړی ځل وو چې دهغوی کورته ډېر نږدې ورته.

داهرڅه ورنه هېروو چې کومه ستونزه به ورته پیداشي، څوک به یې ووینې، اویابه وشرمېږي.

کله چې کلي ته ورسېد زینت ته یې زنګ وواهه ،هغه چې داکرام دفون په تمه وه،له اوکې سره یې وویل:

ـ چېرې یې ګرانه تاخوزه په انتظار، انتظار مړه کړم.

ـ زه را ورسېدم،سیده ولاړ دزینت دوی باغ ته ،قسمت ورسره یاري وکړه، دروازه خلاصه وه خو باغوان ورڅخه لرې و ،څارویوته یې ګیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

اچوله،اکرام هغه ولید خودباغوان ورته فکر نه شو چې دی باغ ته ننوت،باغ دکور له طرفه هم دروازه لرله،چې د ترکارۍ او مېوې شکولو لپاره به یې ورڅه استفاده کوله.

زینت ددې په خاطر چې ځوک ورباندې شک ونکړي چې څه کوي باغ ته ځي ،خپل کوچنی وراره یې ،له ځانسره له لاسه راونیوه او په دې بهانه چې هغه ته چکر ورکوي باغ ته داخله شوه.

داکرام چې ورته فکر شو ،بې فکره یې پر طرف ور روان شو ، خو زینت ورته دحوصلې کولو اشاره وکړه.

په داسې حال کې یې دسترې مشي په نیت زینت ته لاس وراوږد کړ چې له سترګو یې یو مخ اوښکې بهېدې.

هغې ورته وویل حوصله پرځای کړه ،راځه چې هغې طرف ته ولاړ شو ، هلته دګلانو لوړ،لوړبوټي دي ونې هم ګڼې دي نو ځوک به مو نهویني.

همداسې یې وکړل.

ګلانوته ورسېدل دواړه یوبل ته مخامخ کېناستل ،درد او اومینې خبرې یې پیل کړې.

اکرام خپلې ګوتې د زینت په ګوتو کې ورکړې.

ښه ګرانې ښې ډېرې خبرې راته وکړه،نن راته هغه خبرې هم وکړه چې غواړې ځو ورځې وروسته یې راته وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت ورته وويل:

نه !نن يواځې درته ګورم او خبرې نشم کولای،خدای خبر بيابه دې وګورم او کنه.

هسې هم مرم پاتې کېږم نه.

هيله کوم زينت ! داسې مه وايه.

ای ساده ګۍ !په مينه کې چې دردونه،غمونه،بېلتون،ژړاګانې او اوښکې تويول نه وي نو بيا خو خوند نه کوي،هغه چامينه کړه او هغه به لا څنګه مينه وي چې دا شيان پکې نه وي.

زينت په وچو او پټريو نيوليو شونډو په غلي اواز ورته وويل:

- هو ګرانه ته ښه وايي خو له دومره غمونو ګاللو اوزغملو وروسته خو بيا وصل په منځ کې وي کنه !؟

ته ماته ويلي شې چې زما او ستادمينې دې پيوند ته کوم نوم ورکړو ،دې ته څه ډول مينه وايي؟

دوی په خپلو خبرو ګرم وو له زينت نه يې وراره هېرشوی وو ،څو شېبې يې ددې ترڅنګ لوبې وکړې، دا په خپله مينه مسته او مصروفه شوه کوچني ماشوم يې نور له سترګو اوفکر څخه پناه شو.

هلک په کوچنيو پښو کورته تللی و، دوه بجې وې چې زينت اکرام ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ګرانه هیڅ مې زړه نه کېږي چې له مخ نه دې بل طرف ته وګورم، او هیڅ مې زړه نه غواړي له دې وروسته له بل چا سره خبرې وکړم.

غواړم ګونګه شم.

نو ګرانه هسې نه څوک راباندې پوی شي، مړه به مې کړي، دخپل ځان غم نه راځي.

تابه هم راته مړ کړي.

اکرام چې دزینت له خولې داخبره په ژړغوني اواز واورېده چې: تابه هم راته مړ کړي، ټوله دنیا ورته ړنده په نظر ورغله، له زینت نه یې لاسونه چاپېر کړل، په زړه پورې یې دومره کلکه ونیوله، چې هغې ورته ویل ډېر زور مه راکوه.

دزینت په اوږه یې مخ ولګوو، یودبل دزړنو دربایې ښه په اسانه اورېده.

دوه درې دقیقې یې همداسې سره نیولي وو، چې زینت هڅه وکړه، ځان ترې خلاص کړي، اکرام هم دلاسونو حلقه سسته کړه، زېنت ورته کتل، اوویې ویل:

- ګرانه! یواځې له تاسره مینه لرم.

- زه هم یواځې تاسره مینه لرم، ته مې اوله او اخره مینه یې زینت!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت يې لا پوره پرې ايښې نه وه چې له څوپرلپسې فيرونو سره دواړه هماغه شان نښتي د ځمکې غېږې ته د ګلانو په فرش ور پرېوتل، زينت پر ګلانو او اکرام د زينت پر سينه نسکور شو .

د زينت مشر ورور شکيب د وه ضربې نورې هم پرې وچلولې او د دواړو په وينو يې د باغ ګلونه خړوب کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال چاپ
ته
چمتو اثار

✶ خبرې مرغلرې (مرکې)

✶ د ادب پنډ غالی (ادبي ټوټې او لیکنې)

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۱۰۶

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library